ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 12 ГРУДЕНЬ 1992

No. 12 DECEMBER 1992

ПРОМІНЬ

Ч. 12 ГРУДЕНЬ РІК XXXIII

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редактор — Олена Гринь
Редактор англомовної частини —
Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор — Наталя Макаренко

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Річна передплата в Канаді $17.00
Передплата до інших країн $20.00
Одне число ..... $ 2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли.

PROMIN

VOL. XXXIII DECEMBER No. 12

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
Monthly

Editor — Olena Hryn
English Editor —
Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator — Natalia Makarenko

PROMIN
842 Main Street
Winnipeg, Man. Canada
R2W 3N8

Subscription in Canada $17.00
Other countries $20.00
Single copy ..... $ 2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Publication Mail
Registration No. 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ЗМІСТ

Генераральний губернатор Канади відвідав Україну 1
В Києві відкрито бюро видавництва „Смолоскип" 2
Олександра Попелюк — З життя Союзу Українок Буковини 2
Раїса Мороз — Дорогі читачі 3
Андрій Нагачевський — Тед Дяків 4
Савеля Стечишин — З минулих днів 5
Євстахій Гуменюк — директор Українського Музею 5
Крайова конференція Комітету Українок Канади 6
Провінційний з'їзд Союзу Українок на Манітобу 1992 (Вінніпеґ, Ман.) 7
Літня Рідна школа (Роблин, Ман.) 9
Куток порад (Світова координаційна виховно-освітня рада) 11
Прощання протоієрея М. Равлюка і добродійки Ґені в домі „Дніпро" (Едмонтон, Альберта) 11
Вшанування піонерів у Ванкувері, Б.К. 13
Нагороджена Шевченківською медалею 25
Квіти Незабутнім 26
Бл. п. Мирослава Випрук 26
Бл. п. Олена Слюсарчук 27
Бл. п. Іван Воронюк 28
Бл. п. Анна Присяжнюк 29
Зміст XXXIII річника 30, 31, 32

CONTENTS

Helen Raycheba — *Ukrainian Food Lore, by Marta Pisetska Farley* 15
Cultural Scene: The Works of Oleksa Novakivsky 17
Cultural Scene: Christine Sikorsky — Centennial Issue of "Prairie Fire" 17
UVAN Elects New Executive 18
Health: How to Distinguish — Cold or Flu? 19
Health: Ollia Waverick — Watching your Eating Habits Essential 20
Reports: St. Olha's Branch, Moose Jaw Holds Annual Meeting 21
Index 1992 23
Promin Press Fund 33
Ukrainian Schoolchildren's Drawings 33

На першій сторінці обкладинки:
Дівчина — О. Мурашко (1875 — 1919) — український художник, педагог, загинув на вулиці Києва в 1919 р. від рук більшовицького бандита.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ГУБЕРНАТОР КАНАДИ ВІДВІДАВ УКРАЇНУ

30-го вересня, трохи по одинадцятій, до Палацу Верховної Ради України прибув Його Високоповажність Генерал-губернатор Канади Рамон Джон Гнатишин. Делеґати оплесками вітали в залі видатну особу Канади. Голова Верховної Ради Іван Плющ запрошує високого гостя до слова.

— Я почуваюся щасливим мати нагоду звернутися зі словом до вас — як перший Генерал-губернатор Канади, який відвідує Україну, а також як канадець українського походження, що виступає перед українським парламентом.

Канада стала першою західньою державою, що визнала незалежність України. Канадське визнання було знаком поваги до відважного рішення народу України — створити демократичне суспільство і тим самим забезпечити краще майбутнє вашій країні.

Хоч наші офіційні зв'язки недавні, канадці й українці добре знають один одного. Адже Канада тепер відзначає століття українських першопоселенців у нашій країні. Сьогодні майже мільйон українців пишається своїм українським корінням і тим внеском, який українці зробили й далі роблять у всі галузі життя нашого суспільства.

Але повне значення української присутності в Канаді не полягає виключно на здобутках окремих індивідів, якими б великими вони не були. Воно виражене також історичною спадщиною українців, які багатотисячними масами заселили всі частини нашої країни, а особливо канадський Захід. Перед лицем страхітливих фізичних і суспільних труднощів вони виявили свою надзвичайну силу волі та мужність, щоб побудувати заможню сільськогосподарську спільноту на Заході.

Тож щиро пишаємось ми своїми кревними, розвіяними по всьому світі, — пише парламентарний кореспондент „Літературної України" Вітольд Кирилюк. Так чи так, а всі вийшли в люди, зажили поваги, гідно представляють наш український народ.

І гірко подумалось: та ж не доводилось там фармерам господарювати в колгоспних лещатах, студентам день і ніч гризти кремінь „вічноживого", від народження мертвого вчення, політичним діячам віддавати кращі роки агітпрому... Таке не минає без сліду, не викорінюється за день чи рік волі. І все ж у здібному, духовно виснаженому нашому роді досить сили, розуму й снаги, аби оновити свою хату, очиститися нам самим.

В час перебування в Києві Генерал-губернатор мав також приватні розмови з президентом Леонідом Кравчуком у Маріїнському палаці (резиденції президента) та з іншими чільними особами.

На честь Генерал-губернатора Канади було влаштовано офіційний обід від імені президента. Перебуваючи в Києві Генерал-губернатор відвідав дитячу лікарню, де лікуються діти, що потерпіли від Чорнобильської катастрофи, передав від Канади медикаменти і медичні лябораторні обладнання на суму близько 250 тисяч долярів.

Відвідав Генерал-губернатор і місце народження свого батька Джона Гнатишина, бувшого першого сенатора, народженого в Україні. Дорога від Чернівців до села була обставлена людьми, які хотіли побачити свого земляка, а на запитання кореспондентів відповідали, що хочуть побачити „президента Канади". До речі, ще багато Гнатишиних проживає в Україні.

В подорожі Генерал-губернатора супровод-

жував суддя Іван Сопінка, родовід якого також походить з Буковини.

Треба відзначити, що дата 29-го січня 1990 р., є одна з найважливіших дат в історії українців Канади. Цього дня відбулося введення на пост Генерал-губернатора Канади Романа Івана (Рамона Джона) Гнатишина.

В своїй промові Р. Гнатишин підкреслив, що Канада відіграє велику міжнародню роль як двомовна і багатокультурна держава. Свою доповідь Генерал-губернатор читав в англійській і французькій мові, але кілька речень сказав і по-українському: „Я можу бути вдячний, що між родинами еміґрантів, які прибули до Канади, були мої батьки".

На цій церемонії була присутня Галина Гнатишин, провідна громадська діячка, мати Романа Гантишина.

В лютому 1990 р. в щоденнику „Стар Фінікс" була цікава стаття про герб Генерал-губернатора. Як для всіх попередніх Генерал-губернаторів, так і для Гнатишина був виготовлений особливий герб, який є на його печатці Таємної Ради.

Герб має синьо-золоте тло, а по обох боках є зображені олень і бик. На шиї бика висить степова лілея (офіційна квітка Саскачевану), в центрі якої знаходиться тризуб — тисячолітній символ України. Під щитом гербу зображені ліси і зернові поля Саскачевану і мотто Генерал-губернатора: „поміркованість в усьому".

Ми, українці Канади, безмежно вдячні долі за такий збіг обставин: Генерал-губернатор Канади, з походження українець, входить в теплі зв'язки з новостворенною, всіми так давно бажаною мрією і, раптом, здійсненою, — самостійною, незалежною Українською Державою.

(Використано „Літ. Україну") О. Г.

У КИЄВІ ВІДКРИТО БЮРО ВИДАВНИЦТВА „СМОЛОСКИП"

(Київ, УІС „Смолоскип"). 24 вересня 1992 року у столиці України Канади відкрито бюро українського видавництва „Смолоскип".

Видавництво „Смолоскип" на Україні є спільним українсько-американським підприємством, основниками якого є Міжнародна асоціяція „Соняшник" (Україна) та Українське незалежне видавництво „Смолоскип" ім. В. Симоненка (США).

Президент СП „Смолоскип" є письменник, заступник Міністра Культури України Юрій Сердюк, а екзекутивним директором Осип Зінкевич з Америки.

З ЖИТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК БУКОВИНИ

Ось уже минув рік, як ми живемо в незалежній Україні. Здійснилась віковічна мрія наших батьків, дідів, прадідів — ми маємо свою незалежну державу.

24 серпня 1991 року, коли в Чернівцях в Мармуровому залі колишньої резиденції буковинських митрополітів, а нині Чернівецького університету, проходив конґрес Союзу українок у Києві на сесії Верховної Ради був проголошений Акт про незалежність України.

Цю звістку союзянки зустріли з великою радістю, бурхливими оплесками, вигуками „Слава Україні!", зі сльозами радості на очах.

Почалося велике відродження всього того українського, що було змарноване, принижене, знищене, зганьблене, заборонене більшовецьким тоталітарним режимом.

Союз українок Буковини з моменту утворення приступив до відродження віри православної, мови української, культури, народних традицій, звичаїв. На превеликий жаль, наші діточки виростали у великодержавній атеістичній атмосфері, в якій заборонялось, переслідувалось виховання на традиціях нашої Української Православної Церкви, добрих, мудрих, людяних обрядах. Навіть найбільші релігійні свята (Різдво Христове, Великдень) десятиліттями офіційно зневажались, висміювались, заборонялись. З Новим роком ошуканих діточок вітав „Дед Мороз — красный нос", як правило, російськомовний і невіруючий ні в Бога, ні в диявола. В дитсадочках, в школах діток вчили любити „дедушку Ленина". Виховання з дошкільного віку починалося, приміром, з такого віршика: „Я маленькая девочка, я в школу не хожу, я Ленина не видела, но я его люблю!". Дітей учили любити не Бога, не рідних матусю, татуся, бабусю, дідуся, рідну домівку, землю, країну, а „родную коммунистическую партию", „великий советский народ", „светлое будущее — коммунизм".

Тепер всі наочно переконались, що без Бога майбутнє може бути тільки темне або ніяке, бо народна мудрість вчить: „Без Бога — ні до порога".

Від дітей було сховано те, що їх пращурам в дитинстві подарунки приносив Святий Николай і це було радісне для дітей свято, а відзначалось воно 19 грудня.

Тому для дітей і їх в основному ще молодих батьків свято Николая стало великим відкрит-

тям. В Чернівецькому музично-драматичному театрі ім. Ольги Кобилянської союзянки разом з Братством Андрія Первозваного організували для дітей щось таке, чого вони раніше ніколи в своєму житті не бачили. Їх привітав зі святом сам Єпископ Чернівецький і Буковинський Української Автокефальної Православної Церкви Данило, побажав їм бути добрими, розумними на радість і втіху батькам, призвав на них Господнє благословення. Свято розпочалося Молитвою Господньою у виконанні хору. Учні шкіл при допомозі акторів театру поставили виставу за п'єсою І. Франка „Суд святого Николая". Діти декламували духовні поезії, а персонаж вистави — святий Николай — роздавав їм подарунки у вигляді невеличких пакуночків з образком святого Николая. Найактивніших учасників святкового концерту було нагороджено бібліями, молитовниками, книгами з історії України. Все це було дуже зворушливо, діти раділи, а дехто з дорослих крадькома витирав сльози.

Таким же чином відроджуємо й Різдвяні свята з колядками та щедрівками, Великдень з писанками та маївками. До Великодня союзянки спекли пасочки, приготували писанки для дітей-сиріт, що проживають в дитбудинках. Владика Данило разом з священиками освятили пасочки й писанки, а союзянки роздали їх дітям.

Повертаємо й традицію освячення садиб, адміністративних і навчальних приміщень, благословіння на роботу й навчання. Союзянка п. Ольга Козьмик, вчителька середньої школи No. 9, 1 вересня цього року запросила в 1-ий клас Архієпископа Чернівецького і Буковинського Данила. Владика Данило благословив найменших учнів на довгу й важку працю і з іменем Бога ці дітки приступили до навчання. Бажаючих бути присутніми при цьому батьків і запрошених на свято було так багато, що вони не змогли вміститися в класі. Були тут і гості з Канади, які з сльозами зворушення на очах ще і ще раз запитували нас, чи правда це, що в Україні вже можна, щоб священик ішов до школи, фотографувати куточки буковинської світлиці, яка розміщена в класі. Тут на стіні є образ Матері Божої з дитятком, стенд з портретами С. Бандери, М. Грушевського, В. Винниченка, Й. Сліпого, В. Стуса. Канадці сказали, що покажуть фотокарточки своїм землякам, як доказ того, що Україна відроджується.

Наша Церква зазнавала й продовжує зазнавати утисків і переслідувань з боку представників місцевої влади. Тому союзянки разом з Братством Андрія Первозваного приклали чимало зусиль, щоб відстояти храми для богослужінь, добитися приміщень для єпархіяльної канцелярії, помешкання для Архієпископа. Не раз пікетували ми міську та обласну ради, їздили до Києва під Верховну Раду.

Союзянки ведуть роз'яснювальну роботу серед населення, спростовують неправду та наклепи представників Московського Патріярхату. Пані Слава Балан, Ольга Козьмик виступають зі статтями на релігійні теми на сторінках газет „Час", „Буковинське віче", „Молодий буковинець", в яких відстоюють Київський Патріярхат. Нас радує, що останнім часом віруючі в селах все більше переходять до Київського Патріярхату, хоч більшість священиків вістають від своєї пастви, продовжують обдурювати людей. Тут їм на руку наші економічні труднощі, неймовірний ріст цін на всі товари. Але з Божою поміччю якось переживемо й це. Ми гірше вже пережили.

Віримо, що в незалежній Україні буде й своя Єдина Незалежна Свята Соборна Апостольська Православна Церква.

Олександра Попелюк,
голова міського осередку
Союзу Українок Буковини.
274000 Чернівці, вул. Вірменська д.5 кв.7

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Ми з вами урочисто відзначили 100-ліття нашого поселення в Канаді. Вшанували своїх піонерів-засновників і будівничих нашого життя на новій землі. Тепер настав час поглянути вперед у майбутнє і замислитися над тим, як його сплянувати, аби і наступних 100 літ нашого тут життя були такими ж плідними, як попередні. Серед цих турбот не забуваймо про наш пресовий орган — **ПРОМІНЬ.** Ширьмо про нього інформацію серед своїх друзів, шукаймо нових передплатників і не забуваймо про фінансову підтримку журналу; як каже українська приказка: „з кожного по копійці — бідному на сорочку!" Адже це наш безпосередній обов'язок.

Наближаються свято Микола, Різдв'яні свята — це добра нагода подарувати рідним чи знайомим передплачений журнал, де є що почитати і дітям і дорослим.

Раїса Мороз
референтка „Променя"

ТЕД ДЯКІВ — МИСТЕЦЬ КЕРАМІКИ

В травні 1992 р. в Едмонтоні відбулася чергова виставка керамічних виробів Теда Дякова, організована невтомною працівницею Софією Скрипник.

Тед Дяків народився на преріях Альберти, вчився в Мистецькій школі Альберти, пізніше викладав в університеті Альберти, має багато нагород за свої мистецькі праці. Живе і творить в Кутенау Бей, Б.К.

Про творчість Теда Дякова подаємо допис Андрія Нагачевського:

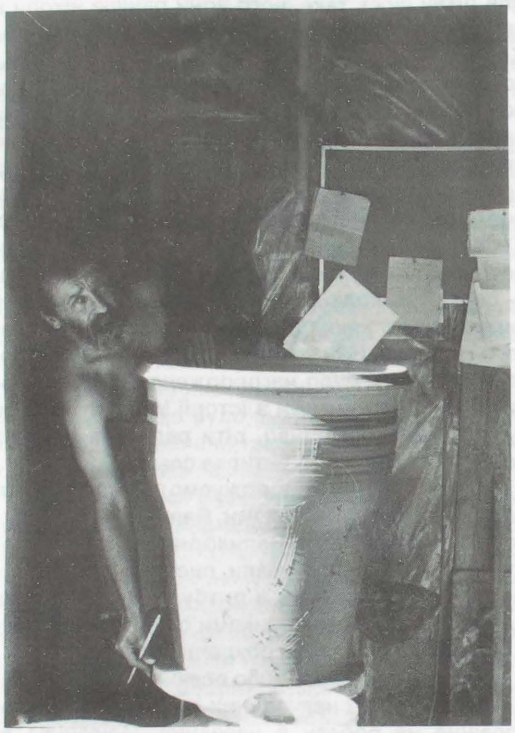

Творчість гончара Теда Дякова найкраще зрозуміла тоді, коли її розглянути з двох перспектив. З одного боку, бачимо зв'язки з традиціями української народньої кераміки, з другого — бачимо світогляд зрілого індивіда-мистця.

Землі України багаті доброю глиною. Гончарство давно стало важливим елементом нашої культури. Багато тисяч років тому Припільська культура процвітала на цій землі. Ця культура славиться глиняними виробами дуже високого мистецького рівня, як на той час. Всім звісні черевоно-фонні горщики з білими та чорними спіральними орнаментами. Важливої відмітити, що гончарство ніколи не було тільки утилітарним зайняттям. Вже в найдавніших часах гончарі прагнули втілити глибокі духовні поняття. Трипільські знаки не просто орнамент. Вони символи циклістичности життя, занепаду, відродження, життєдавчої води — основні турботи в житті ранніх хліборобів. Грецькі чорноморські кольонії, Київська Русь та козаччина визначалися високоякісними оригінальними виробами.

В дев'тнадцятому столітті, крім жвавої фарфорної та фаянсової індустрії в районах обдарованих каоліною, народнє глиняне виробництво досягає нових вершин. Технічна якість, та різноманітність посуди та орнаментальних об'єктів зростає значно. Гуцульщина визначається побутовими образами в зелених та брунатних кольорах на білому тлі. На Поділлі та в інших частинах Великої України знані пишні квітні рисунки, часто на червонім тлі. Кожний район славиться своїм унікальним стилем та своїми особистими майстрами.

Дивлячись на декотрі форми, кольори та мотиви Дякова, легко переконатися, що тут продовжується традиція українського народнього гончарства. Але все ж таки, не можна просто приписувати його до рядів гуцульських, подільських чи полтавських гончарів. Він не прикований до ніякого вузького регіонального стилю. Навпаки, його твори — це синтеза багатьох давніших традицій із сучасними досягненнями всесвітнього мистецтва. Його оточення також впливало і впливає на його творчість.

Духовний елемент творчості Дякова особливий. Варто тут згадати прекрасний біблійний образ про створення світу. „На шостий день Бог взяв грудку глини зі землі. Він виробив ту глину в Його образ, дихнув на ту глину і створив чоловіка. Бог подивився на свою роботу і бачив, що добре."

Гончарство є найдавніше мистецтво. Особливо в теперішньому світі ми часто припускаємо, що ми є великими творцями. Ця притча може нагадати нам, що чоловік самий з глини. Коли ми дивимося на посудину, ми повинні бачити не тільки посудуну з блискучого каменя, в яку можна налити якусь рідину. Ми повинні бачити себе. Праці Дякова якраз визначаються в такому напрямі. От це і є краса!

Андрій Нагачевський

Савеля Стечишин

З МИНУЛИХ ДНІВ

Ця стаття друкувалась в "Українському Голосі" і, напевно, багато з нас її читали. Ми ж хочемо подати кінцеву частину статті, де підкреслюється важливий здобуток Союзу Українок Канади — Український Музей Канади.

Український Музей Канади проіснував 56 років. В цьому році Століття Поселення Українців у Канаді припадає 70 річниця, як зродилася **ідея** про Музей. **Бо ж перше мусить бути ідея.** Всякі рухи, організації, установи починаються від певної **ідеї**. Наш Музей має причину гордитися своїм славним початком, бо ідею піддав державний муж Західньої Української Республіки, який призбирував фонди в Канаді на державні потреби. Він був гостем-доповідачем на шостому Українському Народному З'їзді Інституту П. Могили в Саскатуні, 27-28 грудня 1922 року. Він був захоплений Інститутом і піддав гадку створити при Інституті Музей. З'їзд прийняв його з великим ентузіязмом і в тій справі ухвалено резолюцію заснувати в Інституті Музей. Про це є повна інформація в Ювілейній Книзі Інституту ім. П. Могили, 1945 р., сторінка 132, Юліяна Стечишина.

Український Музей Канади — це велике осягнення, замітний здобуток середовища СУС, зокрема Союзу Українок Канади до якого Музей належить, яким ми вповні оправдані гордитися в цьому ювілейному році Століття Поселення Українців у Канаді. Від 1980 року Музей вже у власному будинку, добре загосподарений, розвинений в кількох ділянках поза вишивки і народну ношу. Справді, треба подивляти відвагу і національну зрілість діячок Союзу братися за такий колосальний проєкт ще майже в піонерських часах з малими недосвідченими силами і без фінансових засобів. Велике признання належить тим діячкам, які віддано пропаґували ідею Музею від 1922 року до його заснування 1936 року, а особлива подяка належить тим, які рік за роком трудилися щоб розбудувати Музей. Своїми жертвенними трудами вони вивели його в канадське життя як повноправну українську установу.

В цьому ювілейному році Століття Поселення Українців у Канаді даймо щедру фінансову піддержку Музеєві, для його дальшого розвитку **і пошануймо ідею**, яка зродила нам Музей.

ЄВСТАХІЙ ГУМЕНЮК

ДИРЕКТОР УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ КАНАДИ

Члени правління Українського Музею Канади призначили д-ра Євстахія Гуменюка на становище директора музею СУК в Саскатуні, яке він прийняв 4-го серпня 1992 р.

Д-р Гуменюк народився в околиці Калґері в Альберті, де він закінчив середню школу, пізніше університет в Едмонтоні з ступенем B.A. та M.A. з історії. В університеті Ілліной в Урбана-Шампейн він отримав M.S. із бібліотекарства та Ph.D. з історії. Д-р Гуменюк має великі знання з сільського господарства та великий академічний досвід. Він був науковим дослідником в департаменті історії в Ілліной. Там він мав можливість зібрати поважне число славістичних матеріялів в архівах бібліотеки університету, як і в інших інституціях США і Канади.

Як професійний бібліотекар він працював в славістичному відділі бібліотеки університету Канзас у Лоренс, керував відділом каталогів в бібліотеці західнього Ілліной і в Маковм.

Д-р Гуменюк працював для Парку Спадщини та історичного села в Калґері. Тепер д-р Гуменюк — каталогер музейних експонатів та пояснює історичні виставки в Музеї.

Одружився Євстахій Гуменюк з Анною Челяк з Реджайни. Анна і Єстахій були членами української православної катедри в Шікаґо, належали до українського товариства студентів.

В Келґарі були членами української православної церкви св. Володимира, були активні в українському житті. Анна була членом церковного хору, була головою відділу Союзу Українок Канади ім. Ольги Басараб.

Анна має ступінь маґістра освіти. Вона працювала в келґарській управі освіти як учителька української мови для дорослих осіб.

Обоє, Євстахій і Анна, в молоді роки належали до СУМК. В них є двоє дітей: одружена доня Наталя в Форт Чепеваян, Альберта, та син Зиновій в Флориді, США.

Савеля Ґриба
голова Українського Музею Канади.

ГРОМАДСЬКА ХРОНІКА

КРАЙОВА КОНФЕРЕНЦІЯ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Конференція Комітету Українок Канади відбулася 8-го жовтня 1992 року у готелі „Вестин" в присутності 71 делеґатки, 3 гостей і 3 представників жіночої преси. На конференцію була запрошена для доповіді на тему гасла і прибула гостя з України, колишній в'язень більшовицьких таборів — Ірина Сеник та дружина амбасадора України до Канади — Надія Лук'яненко.

Гасло конференції: „Українка у вільній Україні й у діяспорі".

Свою роботу конференція розпочала молитвою „Отче наш", а тоді однохвилинною мовчанкою вшанували членок відійшлих від нас у вічність.

Предсідницею була Марта Костюк-Левицька, протокольні секретарки — Любомира Чайковська і Надія Шаварська.

Після прочитання і прийняття протоколу з попередньої конференції, голови складових організацій Комітету Українок Канади склали свої привіти. Від СФУЖО учасниць конференції привітала Оксана Соколик, яка сказала, що треба, плянуючи на майбутнє, пам'ятати про нас в Канаді, про наших сестер в Україні і заопікуватися посестрами із Східної діяспори, які живуть і працюють в тяжких умовах.

Тоді звітували голови відділів Комітету Українок Канади, котрі не змогли прислати своїх звітів напередодні. А відтак звітували почергово голова управи Комітету Українок Канади, Марта Левицька-Костюк, скарбник, контрольна і верифікаційна комісії.

Після звітів була відкрита дискусія, питання і відповіді та вирішення назрілих справ.

Однією із таких справ було вирішити питання щодо назви: Комітет Українок чи Рада Українок. З огляду на те, що за назвою Комітет стоїть майже 50 років історії та з пошани до засновників Комітету, які вже на вічному спочинку, вирішено залишити назву — Комітет Українок Канади.

Люба Кривокульська передала чек від відділу Комітету Українок із Гамильтону в сумі $2,133.41 на амбасаду України в Канаді.

На конференції Комітет Українок нагородив грамотою Зоряну Гайворон за її працю у комісії Століття.

Під час конференції учасниці вислали привітальну картку почесній голові Комітету Українок Канади — Марії Димі.

Як вже було згадано вище, на конференцію прибула гостя з України — Ірина Сеник, яку представила Євгенія Кандя, поінформувавши присутніх, що у Канаді заходами Ліґи Українських Католицьких Жінок Канади видано книжку Ірини під назвою „Біла Айстра Любові". Це вірші і взори для вишивання.

Ірина Сеник привітавши всіх учасниць, а в їх особі все зорганізоване жіноцтво Канади, подякувала за запрошення на Конференцію. У своїй доповіді вона сказала, що таких як вона було мільйони жінок, які знали на що йдуть. Сьогодні жінки України працюють, щоб належно виховувати дітей в дусі патріотизму і любові до України. Дальше вона поінформувала, що майже в кожному місті і містечку є Союзи Українок, т-ва Милосердя, Українська Мати та інші, які відвідують військові частини, випускають книжки та підручники для дітей до 5-ої кляси українською мовою (без Леніна), організовують виставки мистецтва тощо. Цікавим є те, що одне місто Західної України опікується одним містом Східної України, висилаючи туди книжки, газети і журнали українською мовою.

В Бориславі, де вона зараз проживає, створено Комітет Злагоди, який проводить роз'яснюючу роботу серед населення проти антиукраїнської дії деяких елементів, які не хочуть бачити Україну як незалежну державу.

В знак подяки Ірині Сеник, учасниці конференції відспівали Многая Літа.

Прийняті Резолюції:

1. Крайова Конференція Комітету Українок Канади закликає Жіночі Організації, Відділи Комітету Українок Канади й усе зорганізоване жіноцтво постійно пригадувати міжнароднім організаціям, як теж урядам вільного світу про трагедію Чорнобиля, Чернівців і помагати жертвам цієї катастрофи.

2. Взиває ці всі організації продовжувати свої зусилля в напрямі приєднання молодих жінок до українських жіночих організацій.

3. Допомагати молодим матерям закладати клюби матерів з метою організовувати дитячі бібліотеки, драматичні гуртки з виступами дітей на сцені, по телебаченню, радіо.

4. Зверртає увагу на зв'язки з жіночими організаціями інших народів з ціллю познайомлення їх з українською культурою, мистецтвом, з визвольними змаганнями українського народу й про теперішню ситуацію в Україні.

5. Закликає всіх батьків посилати своїх дітей до передшкілля, Рідної Школи, до молодіжних організацій, на курси українознавства, щоб кожна українська дитина придбала знання української мови.

6. Апелює до українських жіночих організацій, їхніх членів, давати піддержку українським видавництвам для дітей і пресовим органам жіночих організацій у діясапорі й в Україні.

7. Закликає зорганізоване українське жіноцтво розповсюджувати видання Крайової Управи Комітету Українок Канади, а це: підручники для навчанняя української мови, збірники українських казок, твори Лесі Українки, Ольги Кобилянської, афіші, календарі, карточки видані з нагоди 100-ліття поселення українців у Канаді та інші видання.

8. Пропонує українським жіночим організаціям брати більшу участь у суспільно-політичному житті Канади та реагувати на всі наклепи проти Українського Уряду, народу, які появляються у пресі, радіо, телебаченні.

9. Крайова конференція доручає крайовій управі Комітету Українок Канади, щоб прийняти якнайбільше число українців-біженців з Югославії і змінити еміграційний закон Канади, щоб надати змогу українцям з України приїхати на сталий побут до Канади.

Нова Управа Комітету Українок Канади: Йосифина Климків — голова (ОУК), Стефанія Гаврик — 1-ша заступниця голови (ОУК) зрезигнувала, Соня Бейзик — 2-га заступниця голови (СУК), Тетяна Сидор — 3-тя заступниця голови (ОЖ ЛВУ), Марта Левицька-Костюк — 4-та заступниця голови (ЛУКЖК), Ярослава Паламарчук — протокольна секретарка (ОЖ ЛВУ), Марія Корчевич — кореспонденційна секретарка (СУК), Ева Кессик — скарбник (ЛУКЖК).

Дорадниці: Любомира Чайковська (ОУК), Євгенія Май (ОУК), Тамара Гавришків (СУК), Євгенія Кандя (ЛУКЖК), Галя Дмитришин (ОЖ ЛВУ).

Контрольна комісія: Надя Шаварська (СУК), Марія Дяків (ОЖ ЛВУ), Оля Гаврилюк (ЛУКЖК).

На закінчення конференції новообрана голова, Йосифина Климків, подякувала за обрання її на пост голови управи Комітету Українок Канади і пообіцяла докласти всіх зусиль і з Божою поміччю виконувати всі обов'язки голови, а також побажала всім учасникам конференції доброго здоров'я, щастя й успіхів та щасливого повороту додому.

Закінчено конференцію спільним відспіванням „Достойно єсть". *Марія Корчевич*

ПРОВІНЦІЙНИЙ З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНОК НА МАНІТОБУ
ВІННІПЕҐ, МАН. (1992)

Союз Українок Канади на Манітобу відбув свій провінційний з'їзд у суботу рано, 26-го вересня, 1992, в приміщенні Колеґії св. Андрея. Під спів гімну „За нами сестри" гордо ввійшли на залю делегатки з провінційним і відділовими прапорами. Після гімну митр. прот. Т. Міненко провів молитву.

Пресідниця з'їзду, Соня Бейзик — голова Манітобської Провінційної Екзекутиви, щиро привітала всіх делегаток і гостей та покликала до президії Марію Воронюк — голову Централі С.У.К. з Саскатуну, Олену Гринь — редакторку „Промінь", Галину Богонос — голову манітобської філії Українського Музею Канади і добр. Марію Керніцьку на секретарку з'їзду.

Слідуючі делегатки зложили привіти:

— Олена Ґерриті від відділу ім. Л. Українки при Катедрі Пресвятої Тройці, Вінніпеґ,
— Ґеня Станіславська від відділу ім. Кн. Ольги при Соборі св. Покрови, Вінніпеґ,
— ...Ольга Сарамаґа від відділу ім. Л. Українки, Давфин,
— Віра Пестик від відділу Л. Українки, Брендон,
— Марелін Чубей від відділу ім. Л. Українки, Транскона і від відділу ім. Л. Українки, Роза,
— Анна Горбай від відділу ім. Доньки Українки, Роблин,
— Анастасія Грицак від відділу ім. Л. Українки, Овкбирн,
— Галина Богонос від відділу ман. філії Українського Музею Канади.

Делегатки щиро вітали з'їзд, бажали добрих

успіхів, коротко звітували про працю у своїх відділах і говорили про деякі льокальні проблеми.

При реґістрації учасники з'їзду отримали писемні звіти провінційної екзекутиви. Філія Музею також подала писемний звіт своєї діяльности і фінансів. Голова провінційної екзекутиви прочитала свій детальний звіт діяльности за дворічну каденцію.

Слідувала ширша дискусія над звітами. Всі висловлювалися: 1) що бажали б мати більше молодих членок у своїх рядах, 2) рішено йти на зустріч тим членкам що не розуміють української мови, але й просити їх вивчати й зберігати рідну мову, 3) пам'ятати про цілі нашої організації. На внесок Павліни Іґнаш і добр. А. Міненко звіти прийнято так, як подані.

На офіційному відкритті з'їзду, яке відбулося в п'ятницю вечером, Марія Воронюк, голова централі С.У.К., мала головну доповідь на тему „Поклін Нашим Піонерам". Пані Воронюк сказала, що „на протязі року ми з посвятою відзначали століття поселення українців в Канаді, зложили низький поклін піонерам, а тепер треба вміло запроектувати організаційну працю на майбутнє". Вона дала велике признання Соборній громаді за монтаж „До нових степів", який ми бачили на сцені в п'ятницю вечором, бо дуже важливо щоб молодь і діти брали активну участь в виставах і іншій культурній праці разом з нами. Українська молодь цікавиться своєю культурою, отож допомагаймо їй розвивати і плекати рідну мову та зберігати цінну спадщину.

До членства голова Централі звернулася з закликом, щоби співпрацювали з управами відділів і з провінційною екзекутивою.

„Читайте обіжники від централі, там завжди є важливі повідомлення про працю С.У.К. та інші матеріяли. Скликайте конференції, окружні з'їзди, де членство може взаїмно ділитися успіхами і проблемами, які виринають. Піддержуйте журнал „Промінь" не лише фінансами, але й дописами про цікаві імпрези або проекти."

Потім пані Воронюк розповіла про зв'язок Централі з Союзом Українок в Україні, про суспільну поміч Україні, яку пересилають і передають в формі медикаментів, харчів та одягу. На кінець, вона подала інформації про фінансовий стан С.У.К., найновішу статистику членства відділів та передплатників журналу. Вона також повідомила про видання матеріялів для Недільних шкіл.

Виринула дискусія над кількома важливими справами, в якій взяли участь: Олена Гринь, добр. А. Міненко, Наталія Когуська, Розалія Кондра, Павліна Іґнаш, Валентина Мулик-Луцик, добр. Г. Тетеренко. Рішено 1) щоби відділи і поодинокі членки передплачували „Промінь", „Вісник" і „Український Голос" до бібліотек і організацій в Україні, 2) зберігати рекорд помочі Україні, 3) щоби поруч харитативної праці не забувати праці в наших організаціях і підтримувати загальні цілі Канади, 4) щоби ще раз перевірити справу осідку централі С.У.К. на майбутнє.

Наступною точкою була промова Раїси Мороз на тему „Сучасні події в Україні". Пані Мороз відвідала Україну і цікаво оповідала про свої враження. Форум в Києві був зворушливим історичним моментом, бо 123 країни визнали Україну незалежною державою. Відроджується українська мова по школах. Передруковують історію та інші книжки. Відкрилася Києво-Могилянська Академія. Пані Мороз згадала про стан Армії, про з'єднання УАПЦ, про поширення різних релігійних сектів на терені України та про комуністичну опозицію. Але Україна пережила голод, переживе і цей критичний час, і житиме як вільна держава.

Слідував заклик на організаційний і стипендійний фонди, який зробила добр. Ю. Лучак. Присутні зложили 505.00 дол. на організаційний фонд, і 140.00 дол. на стипендійний фонд. (список подано нижче)

Звіт номінаційної комісії подала Анна Шевель, Марія Зайцев піддержала. Всі згідні. (Осіб, що входять до екзекутиви, подано нижче.)

Пресідниця піднесла ще одну справу, а саме, що провінційна екзекутива бажала б в ім'я всіх відділів С.У.К. на Манітобу і манітобської філії Українського Музею закупити скульптуру „Українська родина" — Лео Моля, яка знаходиться в міському парку „Ассинібойн", в саду Моля. Учасниці радо породилися на такий проект.

На закінчення окремої сесії С.У.К. перевибрана голова Соня Бейзик подякувала за довір'я і просила членок управи кооперувати в праці, а всіх членок ревно працювати для дальшого розвитку нашої організації.

СКЛАД ПРОВІНЦІЙНОЇ ЕКЗЕКУТИВИ НА МАНІТОБУ НА 1993 — 1994 рік.

Уступаюча Голова — Павліна Іґнаш
Голова — Соня Бейзик
Заст.-голови — Ольга Ковальчук
Заст.-голови — Анастасія Міщук
Рекордова секретарка — Анна Шевель

Заст.-рекордової секретарки — добр. М. Керніцька
Кореспондеційна секретарка — Валентина Мулик-Лузик
Кореспондеційна секретарка (в англійській мові) — Ольга Ковальчук
Касирка — Галя Ласько

Контрольна Комісія: Галя Ґедовс, Віра Ковальчук, Емілія Бажило.

Референтки:
„Промінь" — Раїса Мороз
Культурно-освітний Комітет: Павліна Іґнаш, добр. А. Міненко
Стипендійний фонд: Маріка Спитковська
Архіву — Домка Терновецька, Галя Ґедовс
Філії Музею — Ангелина Павлик
СУМК — Миртел Горбай

Голови Вінніпезьких Відділів:
ім. Л. Українки при Катедрі,
ім. Княгині Ольги при Соборі
ім. Л. Українки в Трансконі

Члени-дорадниці: Єлисавета Білич, Марія Назаревич, Ярослава Русин, Марія Зайцев, Катерина Будзінська, добр. Ю. Лучак, Олена Ґерриті.

Окружні представниці:
Округ Овкбирн — Ліса Василенко
Округ Вайта — Марія Чубей
Округ Давфин — Розалія Грицай
Округ Брендон — Ґладіс Вортінґтон

Пожертви на організаційний фонд зложили:
по $75.00 — Відділ ім. Лесі Українки, Вінніпеґ
по $50.00 — Відділ ім. Лесі Українки, Транскона — Відділ ім. Ольги Кобилянської, Роза — Ольга Ковальчук, Вінніпеґ
по $30.00 — Відділ ім. Лесі Українки, Давфин
по $25.00 — Відділ ім. Княгині Ольги, Толстой — Відділ ім. Доньки України, Роблин
по $20.00 — Відділ ім. Княгині Ольги, Вінніпеґ — Марія Чубей, Роза; Анна Горбай, Роблин.
по $10.00 — Анастазія Грицак, Овкбирн; Міні Андрейчук, Давфин; Мерилин Чубей, Транскона; з Вінніпеґу — Ярослава Русин, Анна Назаревич, Єлисавета Білич, добр. Ю. Лучак, Розалія Кондра, Соня Бейзик, Ангелина Павлик, Домка Терновецька, Павліна Іґнаш, добр. М. Керніцька, Марія Білоус.

Пожертви на стипендійний фонд зложили:
по $25.00 — Відділ ім. Лесі Українки, Вінніпеґ
по $20.00 — Відділ ім. Княгині Ольги, Вінніпеґ
по $15.00 — Відділ ім. Донки України, Роблин
по $10.00 — Відділ ім. Лесі Українки, Давфин; Анастасія Грицак, Овкбирн; з Вінніпеґу Соня Бейзик, Розалія Кондра, добр. А. Міненко, Павліна Іґнаш, Ярослава Русин
по $5.00 — Анна Назаревич, Вінніпеґ; Марія Білоус, Давфин.

М. Керніцька
секретарка

ЛІТНЯ РІДНА ШКОЛА
РОБЛІН, МАН.

Літня Рідна Школа при громаді св. Івана Хрестителя, Роблин, Ман. працювала від 13-го до 24-го липня, в приміщенні державної школи. Учителями були: пані Ганя Стиба вчила старшу клясу, а пані Анна Горбай — молодшу.

Студентів було 16. Кляси українознавства відбувалися до обіду, а по обіді — мистецтво і українські танці. Пані Софія Островська вчила писати писанки стилями, ориґінально, і пацьорками — цим стилем студенти були дуже зацікавленні. Вишиття вчили пані: Анна Горбай, Анна Стиба і Ганя Стиба. Коляч і Паски вчили виробляти пані: Марія Швайківська, Єлисавета Никифорак та Анна Горбай. Різьбу вчили Іван і Софія Островські. Українські танки — Шана Вилсон і Аленна Стиба.

Програма навчання була добре розпляновна. 24-го липня відбувся концерт в залі Української Православної церкви. Дуже приємно було, що так багато людей прибуло на концерт.

Пані Олена Клемецька проводила програмою. Концерт розпочато співом „О Канадо!" і „О Україно!".

Слідувало вступне слово пані Анни Горбай. Пані Горбай привітала гостей, родичів, бабунь, дідусів та студентів. Пригадала, що студенти нашої Рідної Школи відбувають цей концерт в пошану нашої прибраної Канади з нагоди її 125-ліття існування, висловила подяку Канадському урядові, що ми маємо можливість навчання української мови, мови наших дідів та прадідів.

Згадуючи студентів, яким спочатку здавалося, що українська мова то щось чуже для них, по 10 днях науки ми всі відчували, що ми є наче одна велика українська родина. Пригадала присутнім, щоби подивились виставку того, що кожна і кожний студент зробили за 10 днів науки. Також на виставці була знимка студентів і вчителів.

По вступнім слові слідував танець „Привіт". Катерина Козак і Дерик Гарлов привітали наших

гостей Івана і Софію Островських традиційним звичаєм: колачем, сіллю та сніпком пшениці. Під керівництвом пані Гані Стиби студенти проспівали дві пісні — „Учітеся брати мої" і „Казала мені мати". До пісні „Пильний школярик" Кевин Гарлов приграваў на акордеоні. Молодші студенти танцювали танець так, що задоволило присутних. Студенти знову відспівали дві пісні „О, я люблю вчитися" і „Гей школярики Соколи". Молодша кляса продеклямувала вірш „Наша Дума", слідувало сольо на акордеоні „Це наша земля" і пісні: „Сіяв мужик просо" і „У горах Карпатах". Дівчата з стрічками робили вправи до пісні „Човник хитається".

Слідували промови двох священиків, о. Павла Березняка і о. Мирослава Крищука з Едмонтону. Священики говорили про збереження української мови в родині. Однак прот. Крищук, як гість бесідник, говорив обширно, згадуючи біблійні часи, коли Дух Святий зійшов на Апостолів даючи їм їхні мови, і тим мовам вони пішли навчати народи світу, між тими мовами Апостол Андрій одержав українську мову. Дуже цікаво о. Мирослав промовляв. Пізніше слухачі висловлювалися що ще такої цікавої промови не чули. О. Мирослав закінчуючи свою промову, висловив признання тим всім, що стараються задержати українську мову в громаді Роблин, і побажав всім якнайкращого успіху на будуче. Пані Горбай зложила йому сердечну подяку.

По промовах студенти проспівали дві пісні: „Гарбуз" і „Вечірний дзвін", сольо співала пані Ганя Стиба. Старша група протанцювала танець, а потім студенти ще заспівали дві пісні „Господарська музика" і „Що будемо їсти". Пані Ганя Стиба кількома словами побажала учням всього найкращого, а особливо не забувати мови своїх батьків.

Голова громади, пан Олекса Курчак, дав признання учителькам за їх старанну працю, котру вони проводили з студентами, дивувався, що студенти за такий короткий час могли так багато навчитися. Просив студентів щоби старалися продовжувати навчання рідної мови. Зложив подяку присутнім за участь. Пані Луїса Гарлов попросила кілька студентів вручити рожі від родичів учителькам і інструкторам. Пані Горбай зложила сердечну подяку Іванові і Софії Островським, що вже третій рік приїзджають з Флин Флону вчити дітей мистецтва, також подякувала інструкторам, що помагали.

Слідувала розігравка, потім всі разом проспівали гімн „Ще не вмерла Україна". Слідувала перекуска для всіх присутніх.

Діточа виставка речей заінтересувала багатьох присутіх і вони ще довший час переглядали її.

Управа Рідної Школи бажає висловити щиру подяку Шкільній Дивізії за вживання приміщення, Фундації ім. Тараса Шевченка і Молтикалчерал Адвайзорі Кансил за фінансову піддержку, котра помагає нам продовжувати навчання рідної мови.

Анна Горбай

ШКІЛЬНА ЯЛИНКА

Дорога пані Любомиро!

Посилаю дві вирізки (з української преси та з андгломовного тижневика) з дописами про різдвяну ялинку, яку велаштувала українська школа. Є також і знимка з групи дітей в вишиванках. Ця різдвяна програма включала гостину з варениками, діти говорили віршики і співали колядки. Несподіванкою для мене був Санта Клявс, який роздавав подарунки. Невже ж забракло наших чудових традицій, щоб аж позичати Санту?

Ірина

Шановна Пані Ірино!

Ви праві. У нас таке багатство різдвяних традицій, що не треба запозичувати чужого обездуховленого Санту. Мабуть вчителі цієї школи забули, що завданням української школи є не тільки вчити дітей читати й писати, але, головне, прищіплювати молодим душам українську духову культуру, частиною якої і є саме традиції. Наші діти перенасичені всяким добром, і тому потрібно вживати кожну нагоду протидіяти матеріялістичному наставленню, посилювати ідеалістичні нахили. В цьому випадку варто було б познайомити дітей з постаттю святого Миколая, який являється уосібленням християнських чеснот: безкорисного творення добра другим, потребуючим. І подарунки теж міг би святий Миколай роздавати дітям, зазначуючи за які чесноти чи гарні вчинки дитина одержує подарунок. Ось, Івась, за те, що гарно вчиться, Маруся допомагає мамі в домашній праці, а Ромко прочитав ціле історичне оповідання, тощо. Сподіваємось, що організаторки „Ялинки" прочитають наші доброзичливі поради й приймуть їх до уваги при майбутній „Ялинці". Бажаємо їм успіхів в відповідальній праці з нашою молоддю.

Любомира

ПРОЩАННЯ ПРОТОІЄРЕЯ М. РАВЛЮКА Й ДОБР. ҐЕНІ В ДОМІ ДЛЯ СТАРШИХ „ДНІПРО"

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

15-го червня 1992 року, на другий День Зелених Свят, День Святого Духа, в каплиці Св. Покрови в домі „Дніпро" відправилась Божественна Літургія при великій участі мешканців і гостей.

На Службі Божій був присутній Високопреосвященніший Владика ІВАН, а відправляли парох катедральної громади протоієрей М. Равлюк, який є і настоятелем в нашому домі „Дніпро", та протопресвітер Остап Фляк.

По закінченні Служби Божої сказав зворушливе слово, звернене до о. порт. Миколая, о. протопресвітер Остап Фляк. Він говорив про взірцеву й повну посвяти священичу працю за час його п'ятирічного побуту тут між нами в Едмонтоні. Дякували отцю також Андрій Мельничук, Рой Бойко і Павло Боднар.

Відспіванням „Многоліття" й висловом о. прот. Миколаєм щирої подяки всім присутнім закінчено першу частину спільного моління, прощального Богослуження в каплиці дому „Дні-

По закінченні Служби Божої відбулася друга частина прощальної програми в залі дому „Дніпро". Господарем цієї частини програми був голова Товариства Старших „Дніпро" Отто Яринюк. Він привітав всіх присутніх, попросив о. прот. М. Равлюка провести молитву, а Владику Івана до благословення. Всі проспівали „Многоліття" о. прот. Миколі й добр. Ґені.

По смачному обіді, який приготовили членки Товариства „Дніпро", Отто Яринюк поздоровив Високопреосвященнішого Владику ІВАНА, Протопресвітера Остапа й всіх присутніх. Він висловив отцеві Миколаю щиру подяку за духовне піклування мешканцями в домі „Дніпро", за його всі взнеслі Богослужби та поздоровив його з нагоди 25-літнього ювілею священства. Треба згадати, що о. прот. Миколай багато спричинився, щоб капличка дому „Дніпро" була гарно вдекорована. ☞

Щиросердечна подяка належиться Вам, о. Миколаю, від нас, всіх мешканців дому „Дніпро", за Ваші відвідини в домах, за Ваше прихильне й щире ставлення і Вашу душпастирську розраду, якої так часто в нашім житті потрібно.

Наші мешканці вважали Вас, Отче Миколаю, за Ангела Хоронителя, Богом покликаного Душпастиря для праці Богові й своїм вірним.

З найкращими побажаннями щасливої подорожі з від'їздом на парафію до Йорктону, Саск., закінчив своє слово господар програми — Отто Яринюк.

Другим промовцем був всечесніший протопресвітер Остап Фляк. Привітавши о. прот. Миколая і добр. Ґеню Равлюк, він підкреслив, що це є велика посвята душпастиря посвятити своє життя на службу Богові як і людям, щоб робити людей кращими, наближати їх до самого Бога, хоч цей шлях буває тернистим.

Нема більшої заплати перед Богом, як та, коли між своїм духовним Отцем і його вірними є згода й любов. Так і було тут в нашім домі „Дніпро".

На кінці о. протопресвітер Остап Фляк висловив о. Миколаю свою щиру подяку за доброзичливе ставлення до нього, як собрата, чи то в Катедральному Храмі, чи тут в домі „Дніпро".

З найкращими побажаннями протоієрею Миколаю і добр. Ґені Равлюк на новій парафії в Йорктоні закінчив своє слово протопресвітер Остап Фляк.

Владика ІВАН сказав: „Я висловлюю Вам, о. Миколаю, своє Архипастирське признання і подяку за Вашу п'ятилітню працю зі мною тут в Едмонтоні, в катедрі Св. Преображення, там, де тому 18 років він прийняв Таїнство Священства з рук Його Високопреосвященнішого Митрополита УГПЦ в Канаді.

Від Дирекції дому „Дніпро" з вдячністю за співпрацю і найкращими побажаннями протоієрею Миколаю і добродійки Ґені Равлюк попрощала голова Дирекції панна Розалія Фарина.

При кінці говорив п. Дмитро Петрів, адміністратор дому „Дніпро". Його слово було повне вдячности за гарну співпрацю зі всіма мешканцями, так і з адміністрацією дому „Дніпро".

„Ваша релігійна й національна праця, як священика Української Православної Церкви в Канаді, є нами всіма глибоко оцінена. Щасте Вам, Боже й надальше бути вірним пастирем в праці для Бога, нашої рідної церкви й нашого українського народу тут у вільній і Богом дарованій країні — Канаді. На закінчення п. Дмитро Петрів сказав, що коли наша церква буде мати більше таких священиків, то, за словами нашого Митрополита Іларіона, наша Українська Православна Церква в Канаді буде рости і розвиватися.

Марія Фенюк і Василина Чернівчан вручили від мешканців дому „Дніпро" о. прот. Миколаю і добр. Ґені Равлюк грошовий дарунок, а добр. Ольга Бойчук висловила найкращі побажання їм на новій парафії в громаді Св. Преображення в Йорктоні.

Зворушливе слово подяки для всіх висловив о. прот. Миколай. Він сказав, що хоч я Вас лишаю обслуговувати, то однак в своїх молитвах за Вас усіх буду пам'ятати. Ми разом співпрацювали на Господній християнській та культурній ниві неначе одна християнська родина. За повсякчасну співпрацю з своїм Душпастирем я Вам усім щиросердечно дякую. Нехай Боже благословення буде завжди з Вами.

Кінцевою молитвою, яку провів протопресвітер Остап Фляк, і благословенням Високопреосвященнішого Владики ІВАНА, та співанням молитви „Достойно є" і „Де згода в родині" закінчено прощання з о. прот. Миколаєм і добр. Ґенею Равлюк.

22-го липня 1992 року в катедральній авдиторії св. Івана членки відділу влаштували чайне прийняття в честь добр. Ґені Равлюк.

Добр. Ольга Бойчук прочитала короткий життєпис добр. Ґені та підкреслила участь у праці в відділі Союзу Українок Канади, де вона останньо була заступницею голови в відділі. Також добр. Ольга відмітила, що цього року добр. Ґені Равлюк сповнятиметься 25-ліття її приналежности до Союзу Українок Канади.

Дальше голова Товариства, пані Мирослава Фербей, склала найкращі побажання добр. Ґені. В своїм прощальнім слові вона просила добродійку Ґеню згадувати наш відділ добрим словом, „як і ми всі будемо Вас згадувати", сказала пані М. Фербей. При цьому голова Мирослава Фербей від Товариства вручила добр. Ґені гарний дарунок і букет живих квітів.

Зворушена до сліз добр. Ґеня Равлюк висловила щиросердечну подяку всім за таке тепле відношення до неї, за дарунок, за квіти і за гарний корсаж, яким членки удекорували її.

Також вдячне слово членкам сказав і о. прот. Миколай. Молитвою, смачною перекускою і співанням „Де згода в родині" закінчили прощання з добр. Ґенею Равлюк членки Союзу Українок Канади при відділі катедрі св. Івана в Едмонтоні, Альта.

Щасти Вам Боже на новому місці в Йорктоні, Саск., Вам, добр. Ґеню, о. прот. Миколаю і Вашій Родині!

О. Б.

ВШАНУВАННЯ ПІОНЕРІВ У ВАНКУВЕРІ Б.К.

Маргарета Ременда і Марія Богдан.

Українська спільнота в Канаді на протязі минулих двох років відзначувала 100-річчя поселення українців у Канаді. Майже кожна організація чи громада мала певний проєкт або підготовляла якусь імпрезу, щоб у той спосіб бути співучасником цього небуденного Ювілею.

Старанням Провінційної Ради КУК в Британській Колюмбії українська спільнота Ванкуверу й околиці відзначила 100-ліття українського поселення в Канаді широкозаплянованою й різноманітною програмою під час Тихоокеанської Національної Виставки в днях від 21-го серпня до 7-го вересня цього року.

Поверх двох з половиною тижнів були виставки різнородних експонатів українського мистецтва, релігійної літератури, інформації про діяльність українських організацій, а також виступали танцювальні й хорові ансамблі з різних провінцій Канади та, навіть, з України.

Відзначуючи цей Ювілей підчас спеціяльної програми, віддано пошану всім піонерам, що поклали перші основи українського життя в Канаді, а також вшановано тих, що протягом довгих років зробили великий вклад праці в розбудову української спільноти та здобули для неї належне місце в цій прибраній батьківщині.

Від української православної спільноти вшановано дві піонерки, довголітні й діяльні членки Української Православної Церкви в Канаді й Союзу Українок Канади: **Марію Богдан і Маргарету Ременду.**

Ці дві піонерки, народжені в Канаді, разом зі своїми батьками в тяжких умовах життя перейшли багато випробувань, але, завдяки витривалости й любови до свого рідного, вони зуміли покласти основи не тільки особистого життя, але у великій мірі причинилися до загального українського релігійного та організаційного життя.

Марія Богдан народився в 1908 році в Брендоні, Манітоба. Батьки її Гнат і Марія Яцьків приїхали до Канади в 1905 році зі Заліщик в Галичині з двома дітьми. В Канаді народилося ще семеро дітей.

На початках їх життя в Канаді не було легке, батько мусів тяжко працювати, щоб утримати велику родину. Марія, скінчивши школу, вже з тринадцяти років пішла до праці до сусіднього фармера, щоб в цей спосіб хоч частинно допомогти батькам.

В 1928 році родина Яцьків переїхала до Британської Колюмбії й поселилася коло Ванкувера на Лулу Айланд, що тепер називається Ричмонд,

де купили невелику фарму, на якій вирощували ярину та ягоди.

В тому часі українське життя у Ванкувері було згуртоване в Товаристві „Просвіта", яке в 1929 році змінило свою назву на Товариство Український Народній Дім. Крім того був зорганізований відділ Взаємної Помочі і Жіноче Товариство „Рідна Школа".

Марія всеціло включається в організаційне життя й бере активну участь в різних концертах та представленнях. В 1931 році вона вийшла заміж за Форвина Богдана й від того часу вони обоє віддаються праці на церковно-громадській ниві. Марія Богдан була одною з організаторок Відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки в Ванкувері, в 1933 році увійшла до першої управи. Пізніше була головою відділу, а також займала різні позиції як у відділі, так і Провінційній Екзекутиві СУК. За її доголітню й віддану працю для Союзу Марію Богдан вшановано грамотою почесної членки відділу.

Марія Богдан зі своїм мужом Форвином були одними з основоположників церковної громади Пресвятої Трійці у Ванкувері в 1937 році й були її діяльними та жертвенними членами, за що громада вшанувала їх почесним членством.

Муж її Форвин започаткував бібліотеку при відділі Взаємної Помочі у Ванкувері, яка тепер нараховує около 10,000 томів книжок. Багато в цій праці допомагала йому його дружина Марія.

Не маючи дітей, Марія і Форвин Богдан всеціло присвятили свій час і знання для розвитку українського життя не тільки у Ванкувері, а й в цілій Канаді. Вони дарували поважні суми грошей на церковні й громадські цілі, за що отримали належні признання та високі відзначення.

Маргарета Ременда походить з широко відомої піонерської родини Грицаків з Овкборну в Манітобі. Її дід і баба приїхали до Канади ще в 1891 році й поселилися в Розбирн, Манітоба, де купили 160 акрів землі за 10 долярів. Батьки її, Олекса і Марія Грицаки, одружилися в 1902 році в белгійській церкві, тому що в той час ще не було українських церков. Батьки Маргарети були активними в українському громадському житті й у такому дусі виховували своїх тринадцятеро дітей.

Початки їх родинного життя були тяжкі, батько був змушений виїжджати на сезонові роботи у віддалені місцевості. В 1908 році він працював ціле літо при будові залізниці, яку проводили через гори. Відробивши там сезон, він повернувся з Калґари до Розбирн пішки, щоб в цей спосіб заощадити зароблені 44 доляри на необхідні родинні потреби.

Маргарета Ременда народилася в 1910 році в Овкборн, де провела свої молоді роки. Пізніше, коли вийшла заміж, перебувала зі своїм мужом і дітьми в Мікадо, де муж був покупцем збіжжя, а пізніше купили готель і замешкали в Лек Ді Боннет.

Як одна з провідних жінок в Овкборн, причинилася до зорганізування там Відділу СУК в 1934 році. Від того часу вона є діяльною членкою Союзу й брала активну участь в українському житті в місцевостях де вона перебувала. Отримавши національне й християнське виховання від своїх родичів, вона старалася виховати в такому дусі своїх дітей: сина Зенона й дочку Одарку.

По смерті свого мужа в 1963 році вона переїхала з дітьми до Вінніпеґу, де включилася в церковно-громадське життя. Мимо переживань в особистому житті, вона всеціло віддалася вихованню своїх дітей та допомогла їм закінчити університетські студії.

Переїхавши до Ванкувера в 1983 році, Маргарета Ременда вписалася в члени катедральної громади, а також включилася в працю Відділу СУК ім. Лесі Українки. Довгі роки є референткою журналу „Промінь" при відділі, а також деякий час сповняла цей обов'язок при Провінційній Екзекутиві СУК.

Її дочка Одарка, замужем Соджонкі, пішла слідами мами й є активною членкою Української Православної Церкви в Канаді, Союзу Українок Канади, а також займає відповідальні становища в різних канадських організаціях.

З нагоди 100-ліття поселення українців в Канаді Маргарета Ременда зібрала й видала власним коштом збірку „Української приповідки, весільні пісні й коломийки", які привезли до Канади українські поселенці разом зі своїми традиціями та рідною мовою.

Вшановуючи цих піонерок, ми даємо признання всім українським піонерам, які, прибувши на поселення в цій країні, не розгубилися серед інших народів, а протоптали перші стежки українського життя. Пізніші покоління поклали добрі основи організаційно-релігійного життя й здобули великий авторитет серед співгорожан Канади. Вступаючи в друге століття будьмо горді з великих досягнень наших піонерів, але також будьмо готові виконати ті обов'язки, які поклала на нас історія яких сподівається від нас народ як в Канаді, так і в Україні.

О. Д.

ENGLISH SECTION

UKRAINIAN FOOD LORE

— as told by Marta Pisetska Farley
An address to the Library of Congress Cooking Club, June 11, 1991
by the author of "Festive Ukrainian Cooking".

The following is a summary of a speech by Marta Farley published in the Spring 1992 issue of "Forum", a Ukrainian Quarterly Review published by the Ukrainian Fraternal Association, Scranton, Pennsylvania, USA.

Marta Pisetska Farley does not indicate the year she emigrated to the United States of America. However, as her family crossed the ocean on a small military troop carrier, one may assume it was after the Second World War.

Her parents and older sister were all seasick, so she was free to roam the ship and eat to her heart's content in the dining room. But, to her mind, one item of food was missing. Where was the bread? She kept asking the steward and he kept giving her white rectangles which looked like pieces of flat white cotton. "Yes, this was American bread," he assured her.

It was in 1990 that she visited Radcliffe College at Cambridge, Massachusetts and wound up in the library which had a large collection of cookbooks. There were none on Ukrainian cuisine.

"Is it possible that a nation of over 50 million people, who eat so well and so ritualistically, do not possess a distinct food tradition capable of documentation?" she wondered.

She next visited the Widener Library at Harvard and researched its catalogue. She found over thirty drawers of Ukrainika but not one book on cuisine. By this time she knew about Savella Stechishin's "Traditional Ukrainian Cookery" published in 1957. However, there was no copy of this book in the Harvard Ukrainika. Marta wondered, "was there enough authentic, historical material available in the West to research the question of why Ukrainians eat what they eat when they eat it?"

Upon studying ethnographic materials, historical notes, essays written by foreign travellers throughout Ukraine and Ukrainian folk rituals, she found mention of banquets, menus of meals and even a wonderful old cookbook documenting the rich lifestyle of the Kyivan aristocracy at the turn of the century.

The question remained: why do people eat what they eat? Marta came to the conclusion that what most people eat today is the product of thousands of years of food choices as dictated and amended by spiritual beliefs. The foods which have survived have best fitted the cultivation and specific needs of the inhabitants.

The Ukrainian style of cooking belongs to an agricultural tradition. Cereals were dominant in the diet. The grains grown were wheat, rye, barley, millet and buckwheat. Not much meat, except pork and its by-products, was eaten in Ukraine, and this was reserved mostly for festivals and special occasions.

Dark rye bread is eaten most frequently but each area has its speciality: in the south and east, wheat is used to make white bread; in Bukovyna, corn is the native cereal and is used in the form of corn meal. Kasha is any cereal cooked like a porridge. Baked buckwheat kasha is the most popular but millet (pshono) was also used to make kasha in many areas of Ukraine.

EATING HABITS

Traditionally, Ukrainians eat four times a day. This pattern is: snidanok (breakfast), poludenok (lunch), pidvechirok (before supper) and vechera (supper). A typical breakfast includes cooked kasha with milk, bread, cottage cheese and tea with milk or coffee with boiled milk. Poludenok is the main meal

Continued on page 16

Ukrainian Food Lore
continued from page 15

of the day and includes borsch or soup, bread, meat or fish, noodles or kasha with bryndzia (cheese made from the milk of sheep); other items could be cucumber pickles, sauerkraut, and pyrizhky for dessert. Pidvechirok is a light snack with bread and fruit or clabbered milk (thick sour milk heated to form curds and eaten as curds and whey). Vechera tops off the day with light cereal and egg dishes, noodle and cheese dishes, or kasha, and fruit compote for dessert. Tea is drunk whenever possible. Information for these sample menus was taken from Zhinocha Dolia and Nova Khata, Kolomyia and Lviv, Ukraine, 1926-1938.

Eating haabits were influenced by what foods were available during a given season. There was a saying among the Boyko people that on their flight in the autumn to a warmer climate, the cranes took the poludenok with them and returned with it in the spring. This refers to wintertime when there was less field labour, requiring less calories and food supplies had to be stretched until spring.

The fasting practices of both the Ukrainian Orthodox and Ukrainian Catholic Churches influenced the eating habits of its believers. In addition to the two major fasts, Advent and Lent, there were other periods of fasting during the year. The Church forbade the eating of meat, fish and dairy products on certain days. People had to rely on cereals and vegetables in order to obey the dictates of the Church.

During Marta's research in the ways of specific styles of cooking and food preferences among peoples, she came upon the phenomenon of cultural culinary exchange. This exchange, based on geographic and political closeness, or the interaction of people, is quite understandable. She refers to the appearance of the same food forms at different times in different cultures.

"Ukraine served as a buffer state between Asia and Europe. All Asian tribes, from Polovtsi, Pechenegs through the Tartars, drove through Ukraine, there being no Great Wall to stop them. For many centuries, prior to the tribes' appearance in Ukraine, the Chinese strove to repel these persistent marauders. Is it not possible and maybe highly probable, that the favourite of the dim sum trolley, the Chinese dumpling, travelled with the Asian people and settled in Ukraine in the form of varenyky?... Is it possible that the disseminators of Chinese dumplings were the Tartars? Reay Tannehill in "Food in History" states that affluent Venetian households in the 11th century employed Tartar cooks... Or is it simply a case of parallel development?"

A keystone of Ukrainian cooking is borsch. Not only is it an all-inclusive food but it is the Ukrainian contribution to Slavic and world cuisine. Borsch is any soup which includes beets and vegetables. Some old cookbooks list over 40 types of borsch. Many families jealously guard their borsch recipes. Borsch has regional and seasonal variations. It may be cooked with or without meat. It may be eaten plain or with sour cream. It may be served clear, hot or cold.

BREAD

It is impossible to discuss Ukrainian cuisine without mentioning bread. Breads are central to the diet of a country still renowned as the breadbasket of Europe. Bread is considered a gift from nature. Kolach is baked at Christmas time; paska at Easter; korovai at weddings; kalyta on the feast of St. Andrew and bread and salt are the traditional greetings to honoured guests.

Bread plays many roles in the life of a Ukrainian family. When a child is born, it is greeted with freshly baked bread. At christenings, breads are offered to the godparents by the child's parents. Exchange of breads between matchmakers of the groom and bride constitute an engagement. Before the wedding service, the couple is blessed by the parents with the presentation of kolachi; upon their return from the ceremony, they are greeted by loaves of bread. Three kolachi are used during a funeral service and placed on the table for the memorial dinner following the funeral. For the funeral of a young person, a wedding korovai may be placed on the coffin and left behind on the grave site.

If the development of a cuisine be judged by the variety and quality of its breads, the Ukrainian kitchen is bountiful indeed. Here is a partial listing of the most popular bread forms:

babka — a delicate bread, almost resembles a cake.

bublyky — small, round rolls made with flour, salt and water, precursor of today's bagels.

knysh — bread made from unleavened or sour dough, filled with vegetables, cheese.

korzh — flat, unleavened dough baked until crisp.

razovyk — rye bread, sour starter mixed at times with other coarse ground grains, the staple of the peasant diet.

Continued on page 17

Ukrainian Food Lore
continued from page 16

"Ukrainian food tradition is very old. Its age may be discerned by analyzing its oldest ritual food: kutia. Kutia is made of four simple ingredients: whole wheat, poppy seeds, nuts and honey. These ingredients are foods that pre-date agriculture. All could be gathered in the wild state. Whole wheat berries indicate that this dish existed before grinding or milling of wheat was prevalent. That it is consumed at least twice a year by Ukrainians everywhere, indicates the strong hold of a very distant past on its descendants."

— submitted by Helen Raycheba
Toronto

CULTURAL SCENE

THE WORKS OF OLEKSA NOVAKIVSKY

The Ukrainian Cultural and Educational Centre Oseredok in Winnipeg is featuring a first-time exhibit of the works of noted Ukrainian painter Oleksa Novakivsky.

This impressive collection of works was originally in the care of the Holubovsky family, friends of the artist. In 1974 the collection was purchased at an art auction by Ukrainian art historian Mykola Mushynka.

Oleksa Novakivsky's early art training was at the Odessa studio of decorative artist F. Klymenko. Later, he studied at the Krakow Academy of Arts, from which he graduated in 1900 with a gold medal. His first solo exhibition was held in Krakow in 1911.

From 1913 on, he lived and worked in Lviv where he established the Novakivsky School of Art. He often participated in the exhibitions of the Society of Friends of Ukrainian Artists. The most complete retrospectives of his work were at a posthumous exhibition in Lviv and in the Lviv State Museum of Ukrainian Art.

Novakivsky painted landscapes, portraits and allegorical compositions. The Novakivsky Art School quickly became the artistic and cultural centre of Western Ukraine.

The Novakivsky exhibit will be on display at the Oseredok Gallery from December 13, 1992 to January 31, 1993. For further information, please contact curator Oksana Balas at (214) 942-0218.

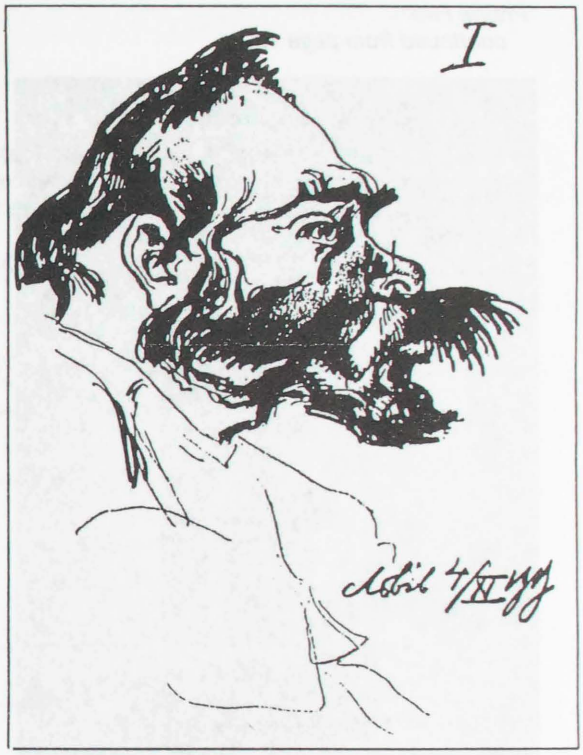

One of the works by Novakivsky, on display at Oseredok.

CENTENNIAL ISSUE OF "PRAIRIE FIRE"

"Prairie Fire" has published a lasting commemoration of the centenary of Ukrainian settlement in Canada. The autumn issue of this Winnipeg-based quarterly literary journal is a special publication titled "Echoes from Ukrainian Canada".

The commemorative issue is best described in the introduction by guest editor Jars Balan as "a publication celebrating the creativity of Canadian writers and visual artists who are physically, spiritually, genetically, or even serendipitously, connected with Ukraine".

Continued on page 18

"Prairie Fire"
continued from page 17

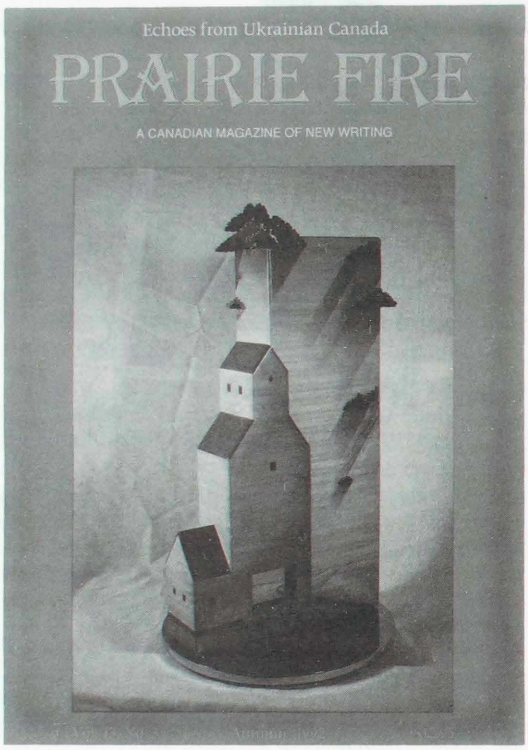

Also sharing in the preparation of the issue were editorial committee members Orysia Tracz, Halyna Hryn, Myroslav Shkandrij, Nick Mitchell, and Christina Sikorsky.

All of the poems, short stories, and excerpts from novels and plays are recent works of contemporary writers. Not surprisingly, most of the writing deals with Ukrainian themes. Many of the pieces explore the immigration experience itself, often focusing on tales of Baba. Others draw on history, while fictitiously exploring contemporary life. Two of the short stories relate aspects of pre-immigration wartime experiences.

Some of the works explore completely different terrain, bearing only that serendipitous or genetic connection to Ukraine. The themes range from pregnancy, to religion, to AIDS, revealing the diversity of writing by Ukrainian Canadians. Translations of one poet from Ukraine are included, providing a glimpse of writing from our homeland.

The attractively bound book is illustrated with a range of selections made by visual art editor and designer G. N. Louise Jonasson. The volume also includes eight reviews of recent books by, and about, Ukrainians, and concludes with notes on the contributors, detailing their family origins.

The Ukrainian community owes a debt of thanks to "Prairie Fire" editor Andris Taskins and to administrative assistant Heidi Harms for their support and efforts to publish this unique celebration of Ukrainians in Canada.

The volume is currently available at numerous bookstores and at Ukrainian shops throughout Winnipeg. Next month it will available only at the "Prairie Fire" office at 423-100 Arthur Street, Winnipeg, Manitoba R3B 9Z9 or telephone (204) 943-9066. The cost of the special Ukrainian issue is $12.95.

— submitted by Christina Sikorsky

UVAN ELECTS NEW EXECUTIVE

The Ukrainian Free Academy of Sciences — UVAN, in Canada has recently elected a new slate of officers to the 1992/93 executive in Winnipeg.

Elected President for the coming year was Prof. Michael Tarnawecky, while Prof. Yaroslav Rozumnyj will serve as Secretary. The Academy has three main sections: (1) the Humanities — headed by Prof. Iraida Gerus-Tarnawecka; (2) History — headed by Prof. Oleh Gerus; and (3) Mathematics — headed by Prof. Ostap Hawaleshka.

The other key positions are: Library — Olena Negrych; Archives — Sophia Kachor; Finance — Andrij Kachor; Vice-Presidents - Dr. O. Baran, Dr. B. Bilash and Dr. O. Klysh.

With the cold season upon us, its important to be able to distinguish between the symptoms of a cold or the flu and to know what serious complicatons could arise if a doctor is not consulted. This is particularly important for our older readers or those who have a history of chest and lung illnesses.

*Reminder: don't forget to get your **flu shot**, if you're in this category.*

HOW TO DISTINGUISH – COLD OR FLU?

Symptoms	Cold	Flu
fever	rare	characteristic high (38-40°C); sudden onset; lasts 3 to 4 days
headache	rare	prominent
general aches & pains	slight	usual; often quite severe
fatigue & weakness	quite mild	extreme; can last up to a month
prostration	never	early and prominent
runny, stuffy nose	common	sometimes
sneezing	usual	sometimes
sore throat	common	sometimes
chest discomfort, cough	mild to moderate; hacking cough	common; can become severe
complications	sinus congestion or earache	bronchitis; pneumonia; can be life-threatening

WATCHING YOUR EATING HABITS ESSENTIAL

You want to stay and feel your best. You know that what you eat, how you sleep, how you go about your day-to-day life can have a profound effect on your health and happiness.

One cannot deny that what we put into our bodies has a significant effect on your overall well-being. There is some merit to the statement: "we are what we eat". Maintaining a healthy weight is important in the prevention of chronic health problems. Excess weight is associated with negative feelings and social prejudice. How many times have you been to a gathering where food is the enjoyable highlight of the occasion, and hear comments like:

"John, you look terrible — what's the matter?"

"My wife is on diet." Or "I didn't eat breakfast or lunch because I knew we'd be going out tonight".

And then they proceed to eat as if they hadn't eaten for two days.

Some of us have forgotten how to go out and enjoy a meal, eating just enough to suit our body and not feeling guilty about any consequences. Food and eating was meant to be an enjoyable past-time and a necessary one at that. The problem begins when we forget one of the seven capital sins and become "gluttonous". Not only does that mean we have a tendency to over-indulge at meal-times, but also of having an excess of any one single food. It is important to enjoy a **variety** of food.

Learn to know your body. You may eat a certain food and soon after you don't "feel right". You may feel crampy, bloated, somewhat nauseous, or just "out of sorts". It may have been just one of those days but if you again experience a similar feeling after ingesting the same food, you may start to think your body is trying to tell you something. What foods are good for my body may not all be agreeable with yours.

WATCH YOUR FATS

It is now being stressed to the general public that diets high in saturated fat can lead to high levels of cholesterol or even heart disease. In fact, health authorities recommend reducing the amount of saturated fat in our diet. There are two kinds of fat: saturated and unsaturated. Saturated fats are usually of animal origin and are hard or solid at normal temperature. Examples of these are butter, cheese, lard, hard margarine, meat fat, and eggs, especially the yolk. These are the fats which tend to raise the blood cholesterol level. Foods such as chocolate, ice cream and many commercially produced cakes and pastries contain a lot of saturated fat. In fact when oat bran hit the news about its healthful cholesterol-lowering qualities, companies that produce products such as granola bars and super snacks were quick to point out to the public's attention that their products contain this ingredient. However, no mention was made of the fact that they also contain significant quantities of coconut oil, lard or other saturated fats that contribute to negative effects on our health. Coconut oil, although vegetable, is very saturated. Read the labels when you buy such products.

Unsaturated fats fall into two categories: monounsaturated and polyunsaturated. The monounsaturated fats have little or no influence on blood cholesterol levels. They are neutral, neither increasing nor decreasing the levels. These fats are sometimes hard and sometimes soft, or they may be a combination of both. They are found in a variety of foods such as poultry, olive oil, peanuts and almonds. They are important because they enter into many vital bodily functions, even though they have no effect on blood cholesterol.

The polyunsaturated fats are the ones that are really important. They help reduce the blood cholesterol levels, and are essential for the building of new body cells. These fats are soft fats, usually oils of vegetable or fish origin. Examples are soya oil, corn oil, sunflower and safflower oil and seeds, fish and fish liver oil. Research teaches us that too much fat causes overweight and too much of the wrong sort of fat can lead to excess cholesterol and other fats being present in the blood.

The answer though, is not to eliminate fat from the diet, but a balanced diet that will avoid the dangers of too much weight and protect the heart and other organs from excesses.

There is nothing evil about cholesterol in and of itself. Your body even needs it to help manufacture new cells, produce hormones, and form digestive acids. The problem is your body manufactures all the cholesterol it needs to get these jobs done. When you eat a diet rich in cholesterol-boosting foods your body cannot use the surplus. Too much cholesterol leads to the formation of plaque which

Continued on page 21

Watching your Eating Habits
continued from page 20

clings to your artery walls and clogs your bloodstream. This may be compared to pouring these fats down your kitchen sink — eventually the pipes would clog up. This does not happen overnight, but in constant regular abuse this could occur. When this condition develops, doctors say you have what is known as arterosclerosis.

GENETIC BACKGROUND IMPORTANT

However, just as we are becoming aware that diet is a very important tool for a healthy body, it is also important to know your genetic background. What do I mean?

"John can't take sugar because he has inherited a tendency for diabetes. Mary is able to take sugar because she doesn't have this problem".

It is essential for you to take the time to get to know your own body and its special qualities. Talk to your relatives to find out about your heredity, conditions you may be subjected to, the sort of diseases that have killed your kin. We are all biochemically different. If we were all the same, it would be possible to take the same nutrients in the same doses and get exactly the same results. But we are not all the same; you may be more susceptible to heart disease than your husband.

What is the size of your appetite?

Ten french fries	214 calories
Corn on the cob (no butter)	70 calories
Chocolate shake	364 calories
Tomato juice (6 oz.)	38 calories
Two buttered biscuits	278 calories
One carrot	30 calories
Ice cream (1 cup)	254 calories
Plain yogurt	113 calories
1 piece pecan pie	580 calories
1/2 cantaloupe	94 calories

CANADA'S GUIDELINES FOR HEALTHY EATING:

1) Enjoy a variety of foods.
2) Emphasize cereals, breads, other grain products, vegetables and fruits.
3) Choose lower-fat dairy products, leaner meats and foods prepared with little or no fat.
4) Achieve and maintain healthy body weight by enjoying regular physical activity and healthy eating.
5) Limit salt, alcohol, and caffeine.

Take care of your body or you may not have a place to live.

— submitted by Ollia Waverick

REPORTS

ST. OLHA'S BRANCH, MOOSE JAW, HOLDS ANNUAL MEETING

The St. Olha's Women's Association of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Church in Moose Jaw held their Annual Meeting on Wednesday, November 4, 1992.

The executive was re-elected by acclamation. The budget for the national association was discussed, voted on and filled out.

St. Olha's Women's Association is a small club of only 13 active members, as well as several other members of the church congregation who come out to help when needed.

1992 was a good year for us. Some of the events that took place this year were:

- We had two teas and bake sales which were successful;
- We carried out hospital visitations;
- We made food baskets for the shut-ins;
- As a congregation we had several get-togethers and "work parties", which were enjoyed by all;
- We catered dinners after church services at which we as a congregation get to socialize;
- We made donations to several community charities such as the Canadian Red Cross, Multiple Sclerosis Society, Cancer Society, the United Way, Telmiracle, and the Heart Foundation;
- We have also made donations to "Promin" magazine, the Consistory of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, the National U.W.A.C., and to the U.W.A.C. projects for Ukraine, and our local church and community.

We are always trying to interest more members and young people in joining our congregation and our club.

On behalf of the St. Olha's Women's Association of St. Vladimir's Orthodox Church we would like to wish everyone health and happiness in this festive season and a prosperous New Year.

— submitted by Jean Tkach
secretary

Important Information For Parents

In January 1993, the new Child Tax Benefit begins.

What is it?

The Child Tax Benefit combines the existing Family Allowances and tax credits for children into a new tax free, monthly payment. It also includes a new supplement for low income working families.

The benefit provides more money for children – $2.1 billion more, over five years – and targets money to those families who need it. In fact, most families will receive more money than they do now.

What are the improvements?

The benefit is fairer and simpler. It is designed with a very important goal in mind – to ensure that the money reaches the families who need it, as quickly as possible.

- The monthly payments are tax free.
- Because benefits are delivered each month, parents no longer have to wait until the end of the year to claim child tax credits.
- There is no need to make annual applications – benefits are automatically calculated from the tax returns you file each year.
- Benefits can be adjusted quickly when there is a change in your family, such as the birth of a child.

What do I have to do?

Watch your mailbox.

A special information package is being sent to people who currently receive Family Allowances. Please read it carefully. It tells you how the benefit is calculated and how much you will receive if your family qualifies.

If you have not received your information package by the end of November, please call this toll-free number : 1-800-387-1193. (For service in French, 1-800-387-1194).

In January the new monthly benefits will begin.

Please remember to file your 1992 income tax return to continue to qualify for the Child Tax Benefit.

The Brighter Futures Initiative.

As part of the Federal Government's Brighter Futures Initiative, the new Child Tax Benefit is an important step toward providing a brighter future for our children. By working together, we ensure that every Canadian child looks forward to a brighter future.

Government of Canada Gouvernement du Canada

Canada

INDEX — XXXIII (1992)

ENGLISH SECTION

Marusia Tarnawecka-Zurek: 1992 — A Year of Promise ..... 1 — 15
Prof. Yaroslav Rozumnyj — Referendum Rally — Independence of Ukraine ..... 1 — 15
Prime Minister Mulroney — Christmas Message ..... 1 — 17
Index, English Section 1990 ..... 1 — 31
Index, English Section 1991 ..... 1 — 31
Promin Press Fund (January) ..... 1 — 33
Helen Raycheba — The Montreal Massacre and the White Ribbon Campaign ..... 2 — 15
Essay Contest: Daria Davyduke — The Journey ..... 2 — 17
Centennial Calendar ..... 2 — 20
Helen Raycheba — Ukrainian Centennial Song ..... 2 — 21
Ukrainian Centennial Stamp Covers ..... 2 — 21
V. Kichta and M. Tkach — Epic Song for Canada ..... 2 — 21
Barbara McDougall — New Year's Message .. 2 — 22
In Memoriam: Xenia Chanasyk ..... 2 — 23
Promin Press Fund (February) ..... 2 — 33
Honouring our Pioneering Members: Anna Rudy, Anna Skoretz, Julia Tymrick 3 — 15
Essay Contest: Tracy Yurkiw — The Great Harvest ..... 3 — 17
Reports: St. Olha's Women's Association, Moose Jaw ..... 3 — 19
Reports: Annual Report Ukrainian Museum of Canada, Manitoba Branch ..... 3 — 19
Health: Terry-Ann Oleksyn — Put the Halt on Salt ..... 3 — 20
Centennial Calendar ..... 3 — 21
Helen Raycheba — Antarctica— Wilderness at Risk ..... 3 — 22
Promin Press Fund (March) ..... 3 — 33
Michael H. Hukawy Memorial Scholarship .... 3 — 33
Helen Raycheba — Chornobyl — Six Years Later ..... 4 — 17
In Memoriam: Anna Baran, Anna Babich Mary Hawrysh ..... 4 — 19
Reports: Annual Report — Manitoba Executive, Ukrainian Women's Association of Canada 4 — 20
Essay Contest: Cary Yurkiw — Building a Log House 1903 ..... 4 — 22
World News: Tryzub Official State Emblem ..... 4 — 23
International Monetary Fund Membership .... 4 — 23
Farming Program ..... 4 — 23
Name Changes ..... 4 — 23
Promin Press Fund (April) ..... 4 — 33
Ukrainian Pysanka Contest ..... 4 — 33
Honouring our Pioneering Members: Part 2 Anna Derkach, Oksana Hladun, Mary Pura, Dora Unick ..... 5 — 15
Essay Contest: Tammy Oneschuk Early Teachers in Schools ..... 5 — 17
Cultural Scene: Tanya Axiuk ..... 5 — 19
New Exhibit Opens at Ukrainian Museum .... 5 — 19
Education: Cecilia Kachkowski — New Children's Book Released ..... 5 — 20
Health: Helen Raycheba — Burnout ..... 5 — 21
St. Andrew's College Holds Centennial Youth Art Competition ..... 5 — 23
In Memoriam: Josephine Faryna ..... 5 — 23
Promin Press Fund (May) ..... 5 — 33
Honouring our Pioneering Members: Part 3 Stephanie Gorchynski, Maria Keller, Anna Rollack ..... 6 — 15
Current Affairs: Helen Raycheba — Greenpeace and Ukraine ..... 6 — 17
Conference News: The Ukrainian Religious Tradition in Canada ..... 6 — 20
Reports: Annual Report — U.W.A.C. Sophia Rusova Branch, Toronto ..... 6 — 21
Voyage — Dr. Janice Kulyk-Keefer ..... 6 — 22
Cultural Scene: Chornobyl — The Aftermath Kathy Nicholaichuk ..... 6 — 23
Promin Press Fund (June) ..... 6 — 32
Honouring our Pioneering Members: Rose Baran ..... 7/8 — 15
Lena Gulutsan — Tribute to a Pioneer ..... 7/8 — 16
Essay Contest: A Centenary Salute — Taras Kachkowsky ..... 7/8 — 16
From our Branches: Membership Tea Savella Stechishin Branch, Kelowna, ... 7/8 — 17
Symbolism of the Easter Basket Presented by Maria Markovych Branch, Canora .... 7/8 — 18
Alpha Omega Bursaries ..... 7/8 — 19
Elizabeth Bilych — Tribute to Recipients of 1992 Prix Manitoba Awards ..... 7/8 — 20
Bicycle Helmets Reduce Injuries ..... 7/8 — 20
Cultural Scene: Kozak Mamaii — Helen Raycheba ..... 7/8 — 21
Spirit of Ukraine Catalogue Now Available ... 7/8 — 23
Museum Summer Hours ..... 7/8 — 23
Ethnocultural Directory Available ..... 7/8 — 23
Promin Press Fund (July-August) ..... 7/8 — 33
Honouring our Pioneering Members: Nellie Stratychuk, Anne Cymbalisty, Anna Doroshenko, Anna Humeniuk ..... 9 — 15
Lena Gulutsan — The Phantom at the Wedding ..... 9 — 18

Current Affairs: Helen Raycheba — There Can Be Life After Abuse ..... 9 — 19
Helen Raycheba Receives Two Awards ..... 9 — 21
Health: Ollia Waverick — High Blood Pressure Kills ..... 9 — 22
Promin Press Fund (September) ..... 9 — 33
Honouring our Pioneering Members: Anna Hanewich, Mary Tomchyshyn ..... 10 — 15
From our Branches: A Walk Through Ukrainian Culture (Kelowna) ..... 10 — 16
Helen Raycheba — The Caravan Story ..... 10 — 19
Cultural Scene: Maryna Komolova — Expressions of Freedom Exhibit: A Review ..... 10 — 22
Helen Melnyk-Marko — Making Children Our First Priority ..... 10 — 23
Promin Press Fund (October) ..... 10 — 33
New Ukrainian Passports ..... 10 — 33
Mama's Treasures ..... 10 — 33
Honouring our Pioneering Members: Olga Kohut Uzwyshyn ..... 11 — 15
Awards Applications Announced ..... 11 — 16
Conference News: Helen Raycheba — XVII Congress of Ukrainian Canadians ..... 11 — 17
Recipe Corner: Ollia Waverick ..... 11 — 19
Current Affairs: Halyna Melnyk-Marko — Issues and Commentaries We Cannot Ignore ... 11 — 20
From our Branches: Brandon Hosts Manitoba Conference ..... 11 — 21
Lena (Hryhor) Gulutsan — "Fleeting Moments" ..... 11 — 22
Consumer News: Consumer's Credit Guide ... 11 — 23
Diaries from Internment Camps ..... 11 — 23
Health: Ollia Waverick — On Health and Welfare ..... 11 — 24
Promin Press Fund (November) ..... 11 — 33
Museum Changes Hours ..... 11 — 33
Ukrainian Food Lore — Helen Raycheba ..... 12 — 15
Cultural Scene: The Works of Oleksa Novakivsky ..... 12 — 17
Cultural Scene: Centennial Issue of "Prairie Fire" ..... 12 — 17
UVAN Elects New Executive ..... 12 — 18
Health: How to Distinguish — Cold or Flu? ... 12 — 19
Health: Ollia Waverick — Watching your Eating Habits Essential ..... 12 — 20
Reports: St. Olha's Branch, Moose Jaw Holds Annual Meeting ..... 12 — 21
Index 1992 ..... 12 — 23
Promin Press Fund (December) ..... 12 — 33
Ukrainian Schoolchildren's Drawings ..... 12 — 33

НАГОРОДЖЕНА ШЕВЧЕНКІВСЬКОЮ МЕДАЛЕЮ

Підчас 17-го Конґресу Українців Канади, який відбувся у Вінніпезі в днях 8-11 жовтня цього року, між іншими провідними одиницями різних організацій, була нагороджена Шевченківською медалею членка Союзу Українок Канади Олена Дзюбенко за її вклад праці в розвиток української спільноти в Канаді.

Олена Дзюбенко, з дому Лимар, народилася на Волині, де закінчила середню освіту-гімназію й ліцей у місті Ковелі. Воєнні обставини перервали її дальші студії, а вона опинилася в Німеччині.

Після закінчення війни вона лишилася в Німеччині й перебувала в українських таборах для біженців. В 1946-1948 роках студіювала фармацевтику на університеті у місті Бонн, де була активна в українській студентській організації.

Ці студії перервала й виїхала до Канади. Спочатку перебувала в Альберті, а потім виїхала до Британської Колюмбії. В 1950 році вийшла заміж за Василя Дзюбенка й разом з мужом поселилася у Ванкувері, де відразу обоє включилися в церковно-громадське життя при громаді Української Церкви.

В той час, коли їхні діти були ще малими, вся її праця була зосереджена в українській школі, де вчителювала довгі роки, а також входила до надзірної ради молодшого і старшого відділів СУМК.

Від самих початків належала до Союзу Українок Канади й займала різні становища у Відділі СУК ім. Лесі Українки, в Провінційній Екзекутиві СУК була шість років (з перервою) головою, а також сповняла обов'язки референток та кореспонденційної секретарки. В крайовій Управі Союзу була референткою Добродійного Фонду, секретаркою Комісії СФУЖО, а в цей час є референткою українських справ.

На протязі п'яти років була головою Провінційної Ради СУС в Британській Колюмбії.

За її діяльність в самостійницьких організаціях Союз Українок Канади й Союз Українців Самостійників нагородили її почесним членством цих організацій.

Олена Дзюбенко є активною членкою катедральної громади Пресвятої Тройці у Ванкувері. Довгі роки співала в церковному хорі, а також не раз виконувала обов'язки секретарки.

Як заступниця голови увійшла до Ювілейного Комітету святкування православними українцями в Британській Колюмбії 1000-ліття Хрещення України в Св. Православну Віру. Від 1988 року

перебрала головство цього комітету, який сповняла аж до його розв'язання.

Рівно ж є заступницею голови Комітету відзначення православними українцями в Б.К. 100-річчя поселення українців у Канаді, яке відбулося в цьому році у Ванкувері.

Крім вище згаданих обов'язків зібрала матеріяли й приготовила до друку історію відділу СУК, Провінційної Екзекутиви СУК і філії Музею, які були поміщені в 50-літній історії Союзу.

З нагоди 30-літнього Ювілею Провінційної Екзекутиви видала брошурою коротку її історію.

В цей час, з рамени Провінційного СУС, очолила Комітет видання історії православних українців у Британській Колюмбії, Яка буде видана в честь наших піонерів з нагоди 100-річчя поселення українців у Канаді.

Марґарета Ременда
Реф. відділу у Ванкувері Б.К.

Коли Ви хочете, щоб була Українська Держава — Ви мусите бути патріотами, а не шовіністами. Що це значить?

Це значить перш за все, що Ваш націоналізм мусить бути опертий на любові до своїх земляків, а не на ненависті до них за те, що вони не українські націоналісти.

В. Липинський (з листа до Богдана Шеремети)

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

БЛ. П. Н. ШЕВАДУЦЬКА
РОЗБИРН, МАН.

У першу річницю упокоєння **Настуні Шевадуцької** (упокоїлась 25-го листопада 1991 року) в її світлу пам'ять даруємо 25.00 дол. на журнал „Промінь", як нев'янучий вінок та її могилу.

Нехай пам'ять про неї завжди буде між нами!

Родина і приятелі
Maple Ridge, B.C.

———————

В незабутню пам'ять моїх дорогих родичів: **Миколи Байдали** (упокоївся 29-го грудня 1973 року) і **Анни Байдали** (упокоїлася 28-го квітня 1985 року), і в пам'ять мого брата **Нестора Байдали,** який упокоївся 28-го серпня 1989-го року, висилаю 100.00 дол. на журнал „Промінь". Вічна їм пам'ять!

Катерина Рожак
Едмонтон, Альберта

———————

В другу річницю смерти мого дорогого мужа **Михайла Юрківа** дарую на журнал „Промінь" 100.00 дол. як нев'янучий вінок на його могилу.

Далія Юрків
Чиливек, Б.К.

———————

У світлу пам'ять наших дорогих незабутніх родичів **Григорія і Марії Михалишиних,** які упокоїлись в Едмонтоні, даруємо $25.00 на журнал „Промінь" як нев'янучий вінок на їхні могили.

Вічна їм пам'ять!

дочка Наталя і Володимир Базюки
Едмонтон, Альберта

В незабутню пам'ять мого дорогого мужа, батька і діда бл. п. **Миколи Михальчука,** який відійшов у вічність 20-го грудня 1982-го року, складаю пожертву 100.00 дол. на пресовий фонд журналу „Промінь".

Вічна йому пам'ять!

Дружина Дора Михальчук
з родиною
RR #1 St. Michael, Alberta

———————

В незабутню пам'ять нашого дорогого вуйка, заслуженого церковного дяка при громаді Святої Тройці в Мазепі, **Теофіля Ягольніцького,** даруємо 60.00 дол. на журнал „Промінь" замість квітів на свіжу могилу.

Ніколи не забудемо милого голосу нашого покійного вуйка!

Нехай пам'ять про нього завжди буде з нами!

Созанті і Гелена Малінські
Омель'ян і Франка Малінські
Елен і Дарина Пасічник
Нестор і Офіля Малінські

———————

БЛ. П. МИРОСЛАВА ВИПРУК
МОНТРЕАЛЬ, КВЕБЕК

Ділимось сумною звісткою, що Мирослава Випрук (нар. Кошлай) упокоїлась 24-го травня 1992 р.

Мирослава народилась 14-го липня 1927-го року в родині Пилипа й Катерини Кошлай в Монтреалі. Батьки Мирослави були членами Української Православної Церкви при парафії св. Софії в Монтреалі.

Мирослава виростала в українському середовищі, відвідувала українську школу, танцювала в школі українських танців відомого хореографа Василя Авраменка, належала до СУМК. Мирослава брала участь в постановках, концертах, колядувала на дорогу їй українську православну церкву. Її життя було заповнене радістю. Одружилась Мирослава 13-го липня 1946-го року з Нестором Вспруком. Мирослава вступає в Союз Українок Канади при громаді св. Софії і приступає до активної праці в різних комітетах. Понад 35 років вона була членкою Братства Християнського Милосердя. В скорому часі народжується перша дочка Клавдія, а потім донечка Ліда. Мирослава присвячує тепер свій час вихованню своїх донечок в дусі любови до української культури і до української православної церкви. Обидві доні є членами ансамблю „Черемшина", який довгими роками робить вклад в українську музичну творчість, Донька Клавдія одружена з доктором Олександром Мельником, а Лідія з священиком Української Православної Церкви Канади о. Євгеном Рудичом. Великодушна Мирослава завжди була готова помагати другим. Трудолюбива, жартівлива — її вклад в життя багатьох ніколи не забудеться! Майже 3 роки тому захворіла, боролась з своєю недугою спираючись на віру в Бога, але немилосердна хвороба не відступила й 24-го травня 1992 р. Мирослава упокоїлась. Залишила в смутку мужа Нестора, маму Катерину, дочок з зятями і внуками, сестру Олю.

Нехай пам'ять покійної Мирослави живе з роду в рід!

Вічна їй пам'ять!

О. Мельник

На журнал „Промінь" в її пам'ять прислано 60.00 дол.

БЛ. П. ОЛЬГА ДАНИЛЬЧУК
ВІННІПЕҐ, МАН.

Відділ Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки в пам'ять своєї заслуженої членки пані **Ольги Данильчук** дарує $25.00 на журнал „Промінь", як нев'янучий вінок на могилу покійної.

Вічна їй пам'ять!

Родині покійної висловлюємо щирі співчуття.

Олена Ґерриті — *голова*

Галя Майба — *фінансова секретарка*

БЛ. П. ОЛЕНА СЛЮСАРЧУК
ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

Вересня 16-ого, 1992 року упокоїлась у Бозі Олена Слюсарчук. Олена, з дому Дацюк, народилася 24-го травня 1902 року в селі Клекотів, повіт Броди в Західній Україні. В родині було 5 сестер і 1 брат. Тут вони виростали, ходили до школи і помагали батькам вдома.

В 1923 році Олена одружилась з Гавриїлом Слюсарчуком з того самого села. В 1925 році молоде подружжя з маленькою 4 місячною донею Олею приїхали до Канади. Перший рік прожили на фармах в околиці Веґревил. Після приїзду до Едмонтону Гавриїл отримав працю на залізниці CNR, де працював до 1964 року.

По прибутті до Едмонтону родина вписалися в члени громади Св. Івана, й від того часу вони постійно приймали участь у розвитку церковно-організаційного життя, давали щедрі пожертви на різні церковні й народні цілі. Г. Слюсарчук упокоївся 5-го червня 1980-го року і Олена залишилася вдовою.

Пані Олена була діяльною членкою відділу Союзу Українок при Катедрі Св. Івана, працювала в різних комітетах, найбільше в добродійному і церковному. Вона була лагідної вдачі, ввічлива до всіх і дуже любила молодь, а молодь її. В її хаті сходилась молодь, бо відчувала її теплоту і любов до них. Вона дорожила книжкою та пресою, багато читала і 9 років була бібліотекаркою у відділі Союзу. Три роки впорядковувала архіви. Помагала в кухні, коли було треба. Була деякий час заступницею голови. В 1967 році була вшанована за 25 років приналежности до СУК. Олена й її муж були вшановані почесним членством у громаді Св. Івана за їх постійну працю.

Кілька років родина Слюсарчуків проживала в місцевостях Смокі Лейк, Коронадо, де також брали активну участь в громадському житті. В 1960 році подружжя Слюсарчуки їздили до Аргентини відвідати братів пані Олени, а в 1964 році вони відбули зворушливу подорож в Україну, побачились з рідною та друзями молодих літ.

Пані Олена виховала в українському дусі свою одиноку дочку Ольгу, заміжжю за Іваном Грушкою. Вона втішалась внуками і правнуками, які ідуть їй слідами.

Похоронні відправи, які очолив протоієрей С. Семотюк відбулися у вівторок 22-го вересня у 7-ій год. вечора в Катедрі Св. Івана, хор співав панахиду. В середу в 10 годині ранку після похоронних відправ тіло покійної Олени поховали на цвинтарі Едмонтон Семетері біля покійного мужа.

Після похорону відбувся поминальний обід, який приготовили членки відділу СОЮЗУ при Катедрі. Це зарядила доня, вона виконала цю останню прислугу дорогій мамі. Під час обіду говорили прощальні слова на адресу покійної. Пані Мирослава Фербей, голова відділу СУК при Катедрі, згадала працю пані Олени для своїх ближніх і склала щире сердечне співчуття родині. Від громади Св. Івана, склав прощальні слова протоієрей С. Семотюк. Він також підчас похоронних відправ сказав душпастирське слово.

Зять покійної, Іван Грушка, в імені родини подякував спасибі протоієрею С. Семотюку за слова співчуття та відслуження похоронних відправ, членам СОЮЗУ при Катедрі за приготування поминального обіду, пані М. Фербей за теплі слова та всім, що прибули на похорон і чим небудь допомогли родині в час їхнього смутку.

Залишились у великому смутку одинока доня Оля з мужем Іваном Грушкою, внуки Адріяна, Леся з мужем Тарасом Тимчуком та Данило — всі з Едмонтону, а також внук Ґері в Фінекс, Арізона, залишила улюбленних правнуків: Івангелину й Христю Тимчук в Едмонтоні, Адама й Матвія Грушку, сестру Еву в Україні та багато близької і дальшої родини та друзів.

Нехай канадська земля буде тобі легкою, а милосердний Господь нехай оселить твою душу в оселях, де праведні спочивають!

Вічна їй пам'ять!

У пам'ять своєї покійної матері доня Ольга дарує на „Промінь" 25.00 дол.

Надя Боднар

БЛ. П. ІВАН ВОРОНЮК
САСКАТУН, САСК

В середу, 7-го жовтня 1992 р., упокоївся Іван Воронюк на 69-му році трудолюбивого життя. Народився Іван в Паркерв'ю, Саск. 18-го січня 1923 року. Тут же виростав, помагав батькові в господарстві і в крамниці.

14-го липня 1946-го року одружився з Марією Возняк, разом господарювали в Бруксбей, Саск., а від 1961-го року подружжя замешкало в Саскатуні. Іван все ще продовжував господарювати аж до 1975-го року поки поважно не захворів.

Громадська праця завжди була важливою для нього. Довгі роки працював Іван з молодою у „4-Н". В церкві був дяком, співав у хорі, вчив Недільну школу, був членом катедральної управи, був членом товариства ТУС, приймав участь і в інших громадських організаціях.

Він любив своїх внуків, тішився ними, жив для них. Ми будемо пам'ятати Івана, шанувати за його гумор, за його любов до родини і приятелів.

Залишилась в смутку дружина Марія, дочка Даруся з чоловіком Повенчер (в Нанаймо, Б.К.) і два сини — Симон (в Принс Альберт, Саск.) і Мирослав з дружиною Лярисою (в Саскатун, Саск.); два брати — Василь з дружиною Дорою (в Едмонтон) і Орест; шість сестер: Анна Звоздецька (в Принс Джордж, Б.К.), Дора з чоловіком Матвієм Кабан (в Паркв'ю, Саск.), Катруся з чоловіком Іваном Елес (Торонто, Онт.), Вирна з чоловіком Петром Сірей (в Керет Ривер, Саск.), Галя з чоловіком Мирославом Павлюком (в Шіґо, Саск.) та Вікторія з чоловіком Михайлом Дверничуком в Інсінґер, Саск.) і багато племінників. Раніше упокоїлись: мати Василина, батько Олекса, два брати — Дмитро і Никола, сестра Розалія.

Панахида відбулася 9-го жовтня, а чин похорону 10-го жовтня в катедральній громаді Пресвятої Тройці в Саскатуні. Служили настоятель О. Тарас Корчак і о. Богдан Демчук. Співав збірний хор під проводом дяків — Николи Гавриша і Ореста Стефанюка. Тіло покійного поховано на православному цвинтарі Вудлан.

Поминальний обід відбувся в церковній авдиторії, настоятель о. Тарас Корчак провів молитву і поблагословив страви, слово співчуття від Товариства Православних Українців Канади, відділ „Степ", сказав пан Михайло Сорочка, від катедральної громади Пресвятої Тройці — пан Фред Кіндрачук. Від родини покійного Івана Воронюка говорив Мирослав Воронюк. На його заклик присутні зложили нев'янучий вінок у пам'ять

Івана Воронюка для "Heart Fund", "City Hospital", та на катедру Пресвятої Трійці.

Почесними труноносцями були: Никола Олексин, Володимир Натищак, Іван Міазда, Орест Воронюк, Андрій Голод, Ед Балон, Тед Панчук та Михайло Сорочка.

Діючими труноносцями були: М. Возняк, П. Павлюк, Д. Воронюк, О. Ковальчук, Л. Кабан та Е. Кабан.

Нехай пам'ять про покійного Івана буде поміж нас! Нехай Господь Бог оселить душу покійного в Царстві Небеснім! Вічна йому пам'ять!

Родина зложила пожертву по 100.00 дол. на прес. фонд „Вісника", „Українського Голосу" і на журнал „Промінь".

о. Т.К. і о. Б.Д.

БЛ. П. АННА ПРИСЯЖНЮК
ДАВФИН, МАН.

В понеділок 1-го вересня 1992 р. упокоїлась бл. п. Анна Присяжнюк на 89-му році життя.

Народилася Анна 28-го лютого 1903 р. в родині Василя і Параски Куньки в Сифтон, Ман. Подружжя Куньки приїхали до Канади 1899-го року з села Іванків (Західня Україна).

В 1905 р. родина поселилася на фармі близько Пайн Ривер, Ман. Тут виростала Анна, тут і одружилася з Василем Присяжнюком в 1919-му році. Перші роки проживали коло Пайн Ривер, але через тяжкі умови життя (необроблена лісова фарма, холодні зими) по п'яти роках тяжкої праці молоде подружжя з здрібними дітьми переїхали до околиці Вимі Ридж, де господарство було вже започатковане. Тут розвивали господарство, включилися і в українське громадське життя. Різними способами старались роздобути гроші на церкву і на Народній Дім.

Від 1939 до 1945-го року Анна працювала при "Red Cross", всяко допомагаючи. Анна з мужем Василем були щирими жертводавцями на Колеґію св. Андрея (де їх син був студентом), на „Український Голос", „Промінь" і на всякі інші громадські потреби.

Присвятила Анна багато часу і вихованню своїх дітей (4 сини і 3 дочки). Всі вони були членами СУМК, брали активну участь в громадському житті. Найстарший син Володимир — дентист в Торонті, Орест — адвокат в Портедж ля Прері, а наймолодший є професором психології при Манітобському університеті. Найстарша донька Маруся — секретарка в адвокатській фірмі в Нью Йорку, Оля після одруження живе в

Британській Колюмбії, є активна в громадській праці, так само і Єлисавета, яка живе в Вінніпезі. Син Мирослав почував обов'язок допомагати батькам на фармі, а тому продовжує господарювати. Господарство розширилось в околиці Етелберт, син — Мирослав побудував модерну хату, де проживала Анна після смерти мужа аж до 81-го року життя. Останні роки проживала в домі „старших" в Етелберт.

Діти шанували батьків, влашттовували їм 25-літній і 50-літній ювілеї і завжди їм допомагали, писали в часописах про їх тяжке піонерське життя.

Покійна залишила 22 внуків і 13 правнуків, які дуже любили свою добру бабусю.

Перша похоронна служба відбулася 4-го вересня в похоронній заведенні в Давфин при великій кількості людей. На другий день похоронні відправи відбулись в православній церкві в Пайн Ривер, заповненій рідними, приятелями і знайомими. Заупокійну Літургію служив о. Іван Лінінський із Свон Рівер. По закінченні похорону всі учасники відправили покійну Анну на місцевий цвинтар, де похований її муж.

Поминальний обід відбувся в Народному Домі, який приготовили жінки під проводом пані Румак з Вимі Ридж, за що родина їм щиро вдячна.

Отець І. Ліпінський попрощав Анну в вічність, подякував всім присутнім за чисельну участь.

Всі діти приїхали здалека на цей величавий похорон, тільки донька Єлисавета не змогла прибути по хворобі.

Син Володимир сердечно подякував всій громаді і всім, хто в будь-який спосіб причинився до вшанування їхньої матері. На журнал „Промінь" покійна залишила 50.00 дол.

Вічна їй пам'ять!

М. Е. Р.

ЗМІСТ XXXIII РІЧНИКА (1992)

Статті, нариси, повідомлення

Народилася незалежна українська держава, ім'я їй — Україна ..... 1 — 1
Леонід Кравчук — президент України ..... 1 — 2
Пам'яті героїв, що полягли під Крутами .... 1 — 2
„Берізка" ..... 1 — 4
Н. Полянська (Київ) — Повернення на парнас ..... 2 — 1
Протопресвітер Фляк — Молитва за Україну ..... 2 — 2
Т. Горохович — Марія Зацьковецька — ясна зірка театру ..... 2 — 3
М. Сирохман (Україна) — Духовний осередок нашого народу ..... 2 — 5
Виставка в честь 100 ліття поселення українців в Канаді (Торонто) ..... 2 — 7
Україна вшановує кобзаря ..... 3 — 1
„Серед степу широкого на Вкраїні милій" (за З. Тарахан-Березою, Україна) ..... 3 — 2
Юхим Красноштан — Барельєф на скелі ... 3 — 3
Шевченкіяна в ґравюрах В. Лопати ..... 3 — 4
Пам'ятник кобзареві в Ніжині ..... 3 — 6
Анна Звоздецька — Поміч Україні ..... 3 — 7
Фестивалі в Україні ..... 3 — 8
Гарфа Леілі (УПЛДМ) ..... 3 — 25
Називання по-батькові ..... 2 — 26
Воскресіння Христове ..... 4 — 1
Марія Божик — Великодні обряди ..... 4 — 2
Союз Українок України ..... 4 — 3
Марія Базелюк (Україна) — Берегині ..... 4 — 3
Катря Янківська — І знов задзвонили рідні дзвони ..... 4 — 5
Дарія Янда ..... 4 — 6
Наталія Когуська — Подарунок з нагоди 100-річчя поселення ..... 4 — 7
Повідомлення українського музею Канади (Едмонтон, Альберта) ..... 4 — 8
Посібник для дорадчих рад СУМК ..... 4 — 9
Людмила Павенська — З подій культурного життя Вінніпеґу ..... 4 — 10
Марія Божик — Мати ..... 5 — 1
Світла Берегиня ..... 5 — 3
Святкуймо перше століття поселення українців в Канаді (Гамільтон) ..... 5 — 4
Конференція Союзу Українок Канади ..... 5 — 5
Гамільтон, Онт. (концерт) ..... 5 — 5
Надя Сахар — Українці в Канаді: тоді й тепер ..... 6 — 1
Сад Лео Мола ..... 6 — 2
Дмитро Шувера — Українським піонерам .. 6 — 3
В 50-ліття жертв Києва (Англія) ..... 6 — 4
Юхим Красноштан — Народній талісман ... 6 — 5
Марія Зайцев — справа журналу „Промінь" ..... 6 — 7
Юрійова роса краща од вівса (за В. Скуратіським) ..... 6 — 8
Галина Мельник-Марко — Ми і Союз Українок Канади ..... 7, 8 — 1
Конґрес українців — „Східня діяспора" .... 7, 8 — 2
Наслідки договору України з Росією 1654 року ..... 7, 8 — 3
Л. Храплива-Щур — „Оксано, Оксано, я чую твій голос" ..... 7, 8 — 4
Раїса Мороз — Жінка з великої літери ..... 7, 8 — 6
Союз українок і ми ..... 9 — 1
Галина Мельник-Марко — Важливі питання . 9 — 2
Повідомлення УВАН ..... 9 — 2
Провінційний з'їзд СУС Манітоби ..... 9 — 2
Володимир Марко — Відзначимо ще один ювілей ..... 9 — 3
Юхим Красноштан — Виставка сучасних мистців України ..... 9 — 4
Таня Гук — Київська метаморфоза ..... 9 — 6
Конґрес СФУЖО (пресове звідомлення) ... 9 — 7
Окружний з'їзд СУК, Томсон, Манітоба .... 9 — 7
Відновлюється Києво-Могилянська Академія ..... 9 — 8
Ця сильна слабка половина ..... 9 — 14
Іван Кедрин — Скрипучий віз на вибоїстій дорозі ..... 10 — 1
Всесвітній форум українців ..... 10 — 3
„Смолоскип" („Невольнича муза" Ігоря Калинця", „Листування з Євгеном Сверстюком" Ю. Луцького, „На вістрі свічки" Атени Пашко) ..... 10 — 3
Перші підручники незалежної України. Українська національна школа (Гнідин, Україна) ... 10 — 4
Г. Бойчук — Класичну музику дітям ..... 10 — 5
Українські переселенці в Канаді (Роман Шацький, Україна) ..... 10 — 6
о. Ярослав Пук — Століття поселення українських піонерів в Канаді ..... 10 — 8
Галина Мельник-Марко — Святочні подарунки ..... 10 — 9
XVII Конґрес Українців Канади (повідомлення) ..... 10 — 10
Допомога Україні ..... 10 — 10
Окружний з'їзд СУС Східньої Канади ..... 10 — 10
Канада (125 років держави) ..... 11 — 1
Відбувся XVII Конґрес Українців Канади ... 11 — 2
Події в Україні ..... 11 — 2
Києво-Могилянська Академія ..... 11 — 3
Микола Лисенко ..... 11 — 4
Едвард Козак ..... 11 — 7
Виставка меблів українських піонерів ..... 11 — 8
Генеральний губернатор Канади відвідав Україну ..... 12 — 1
У Києві відкрито бюро видавництва „Смолоскип" ..... 12 — 1
Олександра Попелюк — З життя Союзу Українок Буковини ..... 12 — 2
Раїса Мороз — Дорогі читачі! ..... 12 — 3

Андрій Нагачевський — Тед Дяків ..... 12 — 4
Савеля Стечишин — З минулих днів ..... 12 — 5
Евстахій Гуменюк — директор Українського Музею ..... 12 — 5

Поезії

Олександер Олесь — Яка краса відродження країни! ..... 1 — 2
Павло Тичина — Пам'яти тридцяти ..... 1 — 3
Лариса Мурович — Як увійшли в чужий ми простір ..... 2 — 14
Дума на смерть Т. Шевченка ..... 3 — 6
В. Чорногор — Читає донечка кобзар ..... 3 — 7
К. Перелісна — Христос Воскрес ..... 4 — 1
Дарія Могилянка — Україна ..... 4 — 6
Лариса Мурович — Талісман ..... 4 — 8
Розалія Балацько — Славна Україна ..... 4 — 9
Наталка Білоцерківець — Україна ..... 5 — 1
Галина Маняко — (Ніні Матвієнко) ..... 5 — 3
Валентина Чорна — Сину Владиславу ..... 5 — 3
Людмила Довжалко — У день матері ..... 5 — 14
М. Познанська — Пролісок ..... 5 — 30
Віра Смерека — Ми є! ..... 6 — 1
Лариса Мурович — Софроній Мандрик ..... 6 — 6
Олександра Василащук — Весна ..... 6 — 6
Моє село ..... 6 — 7
Наталя Забіла — І знов весна ..... 6 — 25
Василь Стус — Як добре те ..... 7, 8 — 7
Тарас Шевченко — Доля ..... 9 — 10
Ляриса Мурович — Жінка з України ..... 9 — 26
Поклін вам і подяка ..... 10 — 26
Василь Іванців — Біле і чорне ..... 11 — 8

Ювілеї, нагороди, поздоровлення

65-літній ювілей Ольги і Андрія Співаків (Лондон, Онт.) ..... 1 — 10
65-ліття Маргарити Овчаренко (Лондон, Онт.) ..... 1 — 11
25-літній ювілей Стефанії і Ярослава Кульби (Монтреаль, Квебек) ..... 1 — 11
50 літ подружнього життя Катерини і Івана Зіник (Шервуд Парк, Альберта) ..... 1 — 11
65-літній ювілей Лозовчуків (Гарфорд, Саск.) ..... 2 — 14
60-ліття подружнього життя Івана і Наталі Іванишин (Келовна, Б.К.) ..... 3 — 14
50-ліття подружнього життя доктора о. Василя і добр. Марії (Варвари) Павенських (Форт Франсез, Онт.) ..... 6 — 32
Ювілейне побажання П. і А. Горбай ..... 7,8 — 9
50-літній ювілей Олександра і Марії Мех (Оттава, Онт.) ..... 10 — 12
Марія Григор — 90 (Едмонтон, Альберта) .. 10 — 13
80-ліття Марії Швайківської (Роблин, Ман.) ..... 10 — 25
50-літній ювілей Олі і Николи Стручинських (Тандер Бей, Онт.) ..... 10 — 26
Даруся Дверничук ..... 11 — 10
100-ліття Гафії Янішевської (Едмонтон, Альберта) ..... 11 — 26
Громадська нагорода пані Марії Цьоні ..... 11 — 28
Марґарета Ременда і Марія Богдан — вшановані членки ..... 12 — 13
Олена Дзюбенко нагороджена Шевченківською Медалею ..... 12 — 25

Нашим дітям

Леонід Полтава — В яслах на сіні ..... 1 — 5
Анастасія Міненко — Кобзар і діти ..... 2 — 26
Тамара Коломиєць — Про дідка Сніговика ..... 3 — 27
Анастасіж Міненко — Весна прийшла — весняні квіти ..... 4 — 15
Грицько Бойко — Хто краще співав ..... 6 — 27
Кузьма Журба — Хто краще співає ..... 6 — 27
Алла Коссовська (ілюстрації Ніни Мриць) — Браві астронавти ..... 6 — 28
Леся Українка — Вишеньки ..... 9 — 27
Павло Грабовський — До школи ..... 9 — 27
Платон Воронько (малюнки Л. Гармази) — Киця — першокласниця ..... 10 — 27
Юліян Тувім — Окуляри ..... 10 — 28
Анастасія Міненко (За Юрою Шкрумеляком) — Божі пастушки ..... 11 — 29
Зігрій калину під вікном (діти Гнідина, Україна) ..... 11 — 28, 30

Громадська хроніка

Співчуття голові СУК пані Марії Воронюк .. 11 — 9
Ювілей 65-ліття відділу „Доньки України" (Монтреаль, Квебек) ..... 1 — 6
Поправка до допису „30-ти літній ювілей відділу СУК ім. кн. Ольги в Едмонтоні .. 1 — 9
Провінційний з'їзд СУК на Манітобу ..... 1 — 12
Ювілейні святкування у відділі СУК при катедрі св. Івана в Едмонтоні ..... 2 — 8
Парафія св. Іллі вшанувала нового настоятеля (Едмонтон, Альберта) ..... 2 — 11
Річний звіт відділу ім. Лесі Українки при громаді св. Іллі (Едмонтон, Альберта) ..... 2 — 11
День подяки і свято книжки, відділ ім. кн. Ольги (Гримсбі, Онт.) ..... 2 — 12
60-літній ювілей відділу ім. Ольги Кобилянської (Смокі Лейк, Альберта) ..... 2 — 13
Відділ ім. Лесі Українки (Ендру, Альберта) ..... 2 — 14
50-літній ювілей відділу ім. Лесі Українки (Вотерфорд, Онт.) ..... 3 — 10
Річний звіт відділу СУК ім. Олени Пчілки (Йорктон, Саск.) ..... 3 — 12
Щедрий вечір в соборі св. Покрови ..... 3 — 13
Відділ ім. Лесі Українки (Редфільд-Річард, Саск.) ..... 3 — 14

Відділ ім. Лесі Українки СУК (Транскона, Ман.) ..... 4 — 11
Річний звіт відділу ім. Лесі Українки СУК (Вінніпеґ, Ман.) ..... 4 — 12
Відділ Союзу Українок Канади ім. Ольги Кобилянської (Витків, Саск.) ..... 4 — 13
Ювілейні святкування у відділі СУК при катедрі св. Івана в Едмонмтоні (64 річниця відділу) ..... 4 — 14
Річні збори відділу СУК при катедральній громаді св. Івана (Едмонтон, Альберта) ..... 5 — 6
Річні збори відділу СУК ім. кн. Ольги (Стінен, Саск.) ..... 5 — 11
Відділ ім. Ольги Кобилянської (Саскатун, Саск.) ..... 5 — 12
Окружний з'їзд відділів СУК і ТУС (Вернон, Б.К.) ..... 6 — 9
Відділ ім. Ольги Кобилянської (Суррей, Б.К.) ..... 6 — 11
Відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки (Вотерфорд, Онт.) ..... 6 — 13
Святкова академія на пошану Лесі Українки і українських жінок-героїнь (Ґримсбі, Онт.) ..... 6 — 14
Річні збори відділу ім. Олени Пчілки (Ейлшем-Кадет, Саск.) ..... 6 — 14
День членства відділу СУК ім. Лесі Українки (Вінніпеґ, Ман.) ..... 6 — 25
Свято Тараса Шевченка при парафії св. Іллі в Едмонтоні ..... 6 — 26
60-літній ювілей відділу ім. Ольги Кобилянської (Смокі Лейк, Альберта) ..... 6 — 26
Весняна імпреза (Вінніпеґ, Ман.) ..... 7, 8 — 8
Відділ ім. Лесі Українки (Єлов Крік, Саск.) ..... 7, 8 — 9
Відділ Союзу Українок Канади ім. Олени Пчілки (Йорктон, Саск.) ..... 7,8 — 10
Конференція Союзу Українок Канади, (Саскатун, Саск.) знимка ..... 7,8 — 12
65-літній ювілей Союзу Українок Канади, відділ „Доньки України" (Монтреаль, Квебек) ..... 7, 8 — 13
Відділ СУК ім. Марії Маркович вшановує своїх піонерок: Наталю Козоріз, Ірину Демчук, Варвару Цимбалісту, Катерину Котик, Домку Лепко, Олену Ягольницьку ..... 7, 8 — 25, 26, 27
День членства відділу СУК ім. Лесі Українки (Вінніпеґ, Ман.) знимка ..... 7, 8 — 28
Річні збори СУК відділу ім. кн. Ольги при катедрі св. Володимира (Торонто, Онт.) ..... 7, 8 — 29
Симпозіум східньої екзекутиви СУК (Чатам, Онт.) ..... 9 — 9
Вісті з онтарійського Лондону ..... 9 — 10
Відділ Союзу Українок Канади „Барвінок" (Ошава, Онт.) ..... 9 — 11
Закінчення школи в громаді св. Івана Хрестителя (Роблин, Ман.) ..... 9 — 13
Відділ Союзу Українок Канади ім. кн. Ольги (Вернон, Б.К.) ..... 9 — 25
65-літній ювілей СУК відділу „Доньки України" (Монтреаль, Квебек) ..... 9 — 26
Свято піонерів в Чиливек, Б.К. ..... 10 — 11
Святкування 66-ліття СУК при катедрі св. Івана (Едмонтон, Альберта) ..... 11 — 9, 10
Поклін нашим піонерам (Вінніпеґ, Ман.) ..... 11 — 11
Окружний з'їзд і святкування 20 літ відділу „Доньки України" (Томсон, Ман.) ..... 11 — 12
Окружний з'їзд (Брендон, Ман.) ..... 11 — 13
Відділ СУК „Барвінок" (знимка) ..... 11 —14
Цікаві місячні збори (Вінніпеґ, Ман.) ..... 11 — 27
Крайова конференція комітету Українок Канади ..... 12 — 6
Провінційний з'їзд Союзу Українок на Манітобу 1992 (Вінніпеґ, Ман.) ..... 12 — 7
Літня Рідна школа (Роблин, Ман.) ..... 12 — 9
Прощання протоієрея М. Равлюка і добродійки Ґені в домі „Дніпро" (Едмонтон, Альта) ..... 12 — 11

Куток порад

(Світова координаційна виховно-освітня рада) ..... 2 — 25, 12 — 25

Посмертні Згадки

Михайлина і Іван Білик (Саскатун, Саск.) .. 2 — 28
Теодора Гаврисишин (Вінніпеґ, Ман.) ..... 2 — 29
Тася Панасейко (Лондон, Онт.) ..... 2 — 29
Галя Токарик (Ванкувер, Б.К.) ..... 2 — 30
Марія Чижовська (Норт Бетелфорд, Саск.) ..... 2 — 31
Франко і Юлія Ґорчинські (Чиливек, Б.К.) ..... 2 — 32
Ольга Яремкевич (Едмонтон, Альберта) ... 3 — 30
Осипа Фарина (Едмонтон, Альберта) ..... 3 — 31
Анна Данилович (Едмонтон, Альберта) .... 5 — 31
Архипресвітер Михайло Боднарчук (Торонто, Онт.) ..... 6 — 29
Марія Марко (Вінніпеґ, Ман.) ..... 6 — 30
Анна Галик (Вотерфорд, Онт.) ..... 6 — 31
Іван Байдак (Вінніпеґ, Ман.) ..... 7, 8 — 31
Кароліна і Константин Когут (Тандер Бей, Онт.) ..... 7, 8 — 32
Марія Король (Маковська) (Мазепа, Саск.) ..... 7, 8 — 32
Софія Новак (Вотерфорд, Онт.) ..... 9 — 30
Стефанія Григоряк (Давнсв'ю, Онт.) ..... 9 — 31
Анна Бабюк (Нью Вестмінстер, Б.К.) ..... 10 — 30
Петро Друль (Мензі, Ман.) ..... 10 — 30
Анеля Стратійчук (Канора, Саск.) ..... 10 — 31
Мирослава Вепрук (Монтреаль, Квебек) ... 12 — 26
Олена Слюсарчук (Едмонтон, Альберта) ... 12 — 27
Іван Воронюк (Саскатун, Саск.) ..... 12 — 28
Анна Присяжнюк (Давфин, Ман.) ..... 12 — 29

Квіти незабутнім

2 — 28, 29, 3 — 28, 29, 30, 5 — 28, 29, 30, 31, 6 — 29, 30, 31, 7, 8 — 30, 31, 9 — 28, 29, 30, 10 — 29, 30, 11 — 31, 32, 12 — 26.

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to the Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

U.W.A.C. Lesia Ukrainka Branch, Winnipeg	$300.00
Mrs. Mary E. Pressey (Forest Hills, N.Y.)	100.00
Mrs. Sophie Z. Mendyk (Thunder Bay)	50.00
Mrs. O. Hrushka (Edmonton)	25.00
Mrs. A. Kindrachuk (Yellow Creek, Sask.)	25.00
Mrs. L. Tanaschuk (Rossburn, Man.)	25.00
U.W.A.C. Maria Markovych Branch, Canora, Sask.	25.00
Mrs. Mary Bereziuk (Ituna, Sask.)	20.00
Mrs. O. Dziubenko (Vancouver)	20.00
Mrs. Sonia Huziuk (Toronto)	20.00
Mrs. K. Darkowsky (Weston, Ont.)	16.00
Mrs. Marusia Fedchuk (London, Ont.)	16.00
Mrs. Sylvia Gryba (Cudworth, Sask.)	10.00
Mrs. Anne Palyga (Regina)	10.00
Ms. N. Stratychuk (Winnipeg)	8.00
Mrs. A. Tkaczuk (Calgary)	8.00
Mrs. Minnie Sklaruk (Canora, Sask.)	6.00
Mrs. Raissa Temertey (Willowdale, Ont.)	6.00
Mrs. Halyna Zelem (Ottawa)	6.00
Mrs. E. Bodnarchuk (Toronto)	2.00

The above is a list of donations received and processed by **November 12, 1992**. The next listing will include those processed by **December 11, 1992.**

THE ILLUSTRATIONS ON THIS PAGE ARE TAKEN FROM DRAWINGS BY YOUNG SCHOOL-CHILDREN IN HNIDEN, UKRAINE.

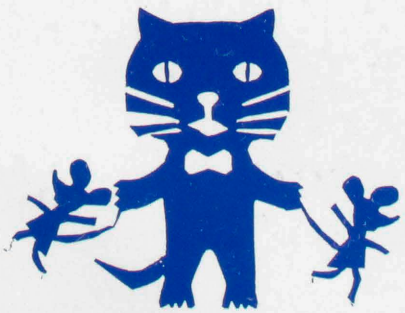

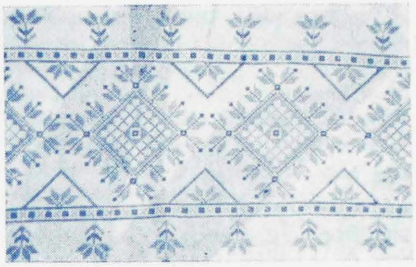

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

612-24TH STREET EAST, SASKATOON, SASK. S7K 0L1 (306) 244-1188

РЕЛІГІЙНІ — **ЦІНА**

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. д-р І. Стус (FEAST DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH) Bilingual 5.00

ІСТОРИЧНІ

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ (м'ягка обкладинка) 1.00

ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська (**A HALF-CENTYRY OF SERVICE TO THE COMMUNITY**) Bilingual **20.00**

НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — 3 томи, С. Стечишин, С. Яременко, В. Ревуцький, І. Кейван (**ESSAYS FROM THE UKRAINIAN CULTURE**) Bilingual **10.00**

UKRAINIAN CANADIANA (English only) 10.00

ЛІТЕРАТУРА

НА ПОШАНУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 5.00

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (English only) 8.00

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES (Sheets) 3.00

UKRAINIAN WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS by Doris Elizabeth Yanda 35.00

ПРОГРАМИ

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ, слова Л. Українки 5.00

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ 10.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ 1.00

ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, А. Данилович 5.00

РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, П. Пауш 1.00

ДУХОВНІ ПІСНІ 4.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

ГРАМОТИ: 25-літ, Почесні, бланки грамот-можна висувати роки 1.75, 2.75, 3.00

SMOLOSKYPS 10.00

SPOONS WITH SMOLOSKYP 5.00

HASTI NOTES AND ENVELOPS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... Doz. 3.00

PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 50 cards 10.00

SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA ..... 18 штук і Tax 2.75

POST CARDS: St. Volodymyr, St. Olha, St. Volodymyr and St. Olha ..... each 0.50

VIDEO CASETTE: V.C.R. 100th ANNIVERSARY UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT Part I English only 20.00